

جمعية احياء التراث الإسلامي
ORGANIZACIJA PREPORODA
ISLAMSKE MISLI KUVAJT
ODBOR ZA EVROPU I AMERIKU

MUHAMMED ĐŽEMIL ZEJNO

منهاج الفرقة الناجية

الشيخ / محمد جميل زينو

اللغة البوسنوية

PUT SPAŠENE ZAJEDNICE

وَاعتَصِمُوا بِحَبْلِ اللهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا

"سورة آل عمران"

منهاج الفرقة النَّاجِيَة والطائفة المنصورة على ضوء الكتاب والسُّنَّة

الشيخ/ محمد جميل زينو

اللغة البوسنوية

جمعية إحياء التراث الإسلامي

ص.ب: ٥٥٨٥ الصفاة 13056 الكويت - تلفون: ٥٣٣٩٠٦٨/٩ - فاكس: ٥٣٣٩٠٦٧

REVIVAL OF ISLAMIC HERITAGE SOCIETY

P.O. Box: 5585 Safat - 13056 Kuwait - Tel: 5339068/9 - Fax: 5339067

MUHAMMED ĐŽEMIL ZEJNO

PUT SPAŠENE ZAJEDNICE I POMOGNUTE STRANKE (OD ALLAHA) U DUHU (SVJETLU) KUR'ANA I SUNNETA

1415/1994

Biblioteka: "El–Kitabu ves-sunneh"

KUVAJT

جمعية احياء التراث الاسلامي

ORGANIZACIJA PREPORODA ISLAMSKE MISLI KUVAJT
ODBOR ZA EVROPU I AMERIKU

Izdavač:

Biblioteka: „El–Kitabu ves–sunneh"

*

Za izdavača:

Kenan Bajrami

*

Preveo:

Husejn Idris Ademi

*

Korektor:

Fatime Ajdini

*

Tiraž:

2000 Primjeraka

U ime Allaha, samilostivog dobročinitelja

Zahvalnost pripada samo Allahu, Njemu smo zahvalni i samo od Njega pomoć i oprost tražimo. Tražimo oslonac kod Boga dž.š. od zla duše i naših djela.

Koga Allah dž.š. uputi njega nema tko izgubiti, a koga izgubi nema tko uputiti.

Vjerujem da drugog božanstva osim Njega nema, koji je Jedan jedini i vjerujem da je Muhammed a.s. njegov rob i poslanik.

Ovo su neki od važnijih i raznovrsnih propisa koji pozivaju muslimane na akidu u tevhid iskreni (Jedinstvo božje) i na odvraćanje od širka koji se širi u vjećini muslimanskih zemalja, a to je razlog nesreće savremenog svjeta, posebno islamskog, sa nepogodama, katastrofama, ratovima i raznoraznim neprilikama koje se događaju u njemu.

Ovi propisi i uvodi isto tako objašnjavaju put u akidu spašene zajednice i pomognutte strane (od Allaha dž.š.) kao što se prenosi u Muhammedove a.s. hadise kojima se vjernicima osvjetljava put i pruža im se mogućnost da postanu od onih koji su izbavljeni i pomognuti Inša Allah.

Molim Allaha dž.š da ovim pruži korist i pomoć muslimanima i da ovo djelo učini iskrenim za Njegov uzvišeni lik.

Autor

USPJEŠNA SKUPINA

Kaže Uzvišeni: "Čvrsto se užeta Allahovog skupa držite i ne razjedinjujte se" POG. Ali Imram 103

"I nemojte biti od idolopoklonika, od onih koji su vjeru svoju raskomadali i u grupe bili, svaka grupa svojim ispovjedanjem je radosna" POG Rum 31-32

I rekao je a.s.: "Oporučujem vam da se Allaha Uzvišenog bojite, i slušajte i pokoravajte se makar vam crni rob naređivao. Pa uistinu ko od vas poživi vidjeće razilaženja mnoga. Pa se moga sunneta držite i sunneta mojih ispravnih halifa; držite se njega (sunneta), očnjacima ga zagrizite. I čuvajte se novotarija u vjeri, jer je svaka novotarija u vjeri zabluda, a svaka je zabluda u vatru." PR. Tirmizi-hadis hasen sahih

I rekao je a.s.: "Zaista su se prije vas sljedbenici knjige podjelili na sedamdeset i dvije grupe, a zaista će se i moj ummet podjeliti na sedamdeset i tri. Sedamdeset i dvije u vatru, a jedna u džennetu, to je džema'a" PR. Ahmed-hadis je hasen (dobar).

A u drugoj predaji stoji: "Svi će u vatru osim jedne grupe ona na čemu sam ja i moji ashabi" PR. Tirmizi-hasen

Prenosi se od ibni Mesu'da da je rekao: "Povukao nam je Allahov Poslanik a.s. crtu svojom rukom pa je rekao: – ovo je pravi put Allahov; i povukao je crte sa desne i lijeve strane pa je rekao: – ovo su putevi a nema ni jednog puta a da na njemu ne stoji šejtan i poziva njemu; pa je iza toga citirao riječi Uzvišenog: "I da je ovo

moj ispravni put pa ga slijedite, i ne slijedite puteve pa da vas razdvoje sa Njegova puta; time vas On savjetuje ne biste li se bojali" (POG. En'am 153) SAHIH

Naređuje nam Uzvišeni da se skupa Kur'ana Časnog držimo i da ne budemo od idolopoklonika koji su se u grupe i stranke razdvojili i vjeru svoju raskomadali. A, Muhammed a.s. nas obavještava da su se Jevreji i Hrišćani na mnoge stranke u svojoj vjeri razdvojili. Ali on nas takođe obavještava da će se muslimani razdvojiti u više stranaka od njih, isto tako ove će stranke zaslužiti ulazak u džehennem zbog svoga odstupanja i udaljenosti od puta Allahove Knjige i puta Njegovog Poslanika Muhammeda a.s., a isto tako nas obavještava Poslanik a.s. da će od tih stranaka samo jedna biti spašena i zaslužiti će ulazak u džennet. To je ona grupa koja se na pravi način drži Kur'ana i sunneta Muhammeda a.s. i postupaka njegovih časnih ashaba. Allahu naš učini nas od pripadnika uspješne skupine, i pokaži muslimanima put ka njoj.

PUT USPJEŠNE SKUPINE

Uspješna je skupina ona koja se pridržava puta Poslanika a.s. u njegovom životu i puta njegovih ashaba nakon njega, a to je put časnoga Kur'ana kojeg je Allah objavio Svom plemenitom Poslaniku a.s., a on Muhammed a.s. ga dostavio i doslovce ga objasnio svojim ashabima u ispravnim hadisima nama prenesenih lancem vjerodostojne predaje. A, Allahov Poslanik naređuje muslimanima da se drže ove staze, pa kaže: "Ostavio sam vam dvije stvari, s njima nećete nikada zalutati – knjigu Allahovu i moj sunnet. PR. Sujuti-sahih

Uspješna se skupina vraća govoru Uzvišenog Allaha i Njegovog Poslanika kod bilo kakve nesuglasice i razilaženja shodno riječima Uzvišenog:

"Pa ako se u nečemu prepirete, pa to povratite Allahu i Poslaniku ako ste bili povjerovali u Allaha i u zadnji dan; to je vama bolje i rješenje bolje". POG. Nisa 59

I kaže Uzvišeni: "I tako mi tvoga Gospodara oni ne vjeruju sve dok tebe za sudiju u svojim sporovima ne uzmu, pa da zatim ne osjete u svojim dušama tjeskobu od onog što si presudio i tome se potpuno pokore". POG. Nisa 65

Uspješna skupina ne daje prvenstvo ikome do Allahu i Nejgovom Poslaniku shodno riječima Uzvišenog u Kur'anu:

"O vi koji ste povjerovali ne prednjačite u nečem ispred Allaha i Njegova Poslanika; i bojte se Allaha; zaista Allah sve čuje i vidi". POG. Hudžurat 1

U smislu gorenavedenih ajeta jeste i riječ ibni Abbasa koji se na ovaj način obraćao ljudima: "– bojim se da se na vas ne strovali kamenje sa neba; kažem vam; rekao je Allahov Poslanik, a vi mi govorite rekao je Umer i ebu Bekr".

Uspješna skupina zagovara tevhid (jedinstvo Allaha) koji znači da jedino Allah zaslužuje da bude obožavan, njemu se molbe upućuju i od Njega se pomoć traži, u vrijeme nevolja i oskudica, ali isto tako i u vrijeme blagodati i izobilja. Njemu se Jedinom prinose žrtve i prisege; na Njega se samo oslanja i samo se Njegov zakon i sud prihvata; i samo On jedino zaslužuje i ostale vrste ibadeta koje predstavljaju osnov za izgradnju prave Islamske zajednice. U isto vrijeme mora se biti na oprezu od mnogoboštva i njegovog zaraštanja u zajednicu, jer je mnogoboštvo suprotno tevhidu, a nema pobjede bilo kojoj zajednici ako zanemari tevhid, niti pak suočavanje licem u lice s mnogoboštvom jer je upravo tevhid ona

snaga koja uništava mnogoboštvo. A jedini su nam primjer pravilnog ispovjedanja tevhida Allahovi Poslanici na čijem čelu stoji najplemenitiji od svih Muhammed a.s.

Uspješna skupina oživljava sunnet Allahovog Poslanika u ibadetu, u moralu i načinu života, pa je zbog svega toga postala tuđinac među muslimanima koji zapostavljaju sunnet Muhammeda a.s.

A on Muhammed a.s. kaže o toj grupi: "Zaista je Islam počeo kao tuđinac i povratiće se kao tuđinac, pa blago tuđincima". PR. Muslim

(POSLANIK JE S.A.V.S. OVIM HADISOM OBRADOVAO SLJEDBENIKE NJEGOVOG SUNNETA DA ĆE NJIHOVO OŽIVLJAVANJE NJEGOVOG SUNNETA DONIJETI NJIMA VELIKU NAGRADU PA REČE "-BLAGO TUĐINCIMA-". Ono na šta želimo skrenuti pažnju jeste Njegova riječ -PA BLAGO-. Ova riječ na arapskome glasi -TUBA- a mi smo dali njezino bukvalno značenje. Mađutim ulema arapskoga jezika kaže da ova riječ ima i značenje drveta u džennetu, bazirajući se na druge predaje.)

Uspješna skupina ne pridržava se ičijeg govora osim govora Allahova i govora Njegova Poslanika koji je spriječen od pogreške jer on ne govori po hiru svome! A što se tiče ostalih ljudi oni griješe ma koliki stepen znanja dostigli, jer Poslanik a.s. kaže: "Svaki sin Adamov (čovjek) griješi, a najbolji su griješnici oni koji traže oprosta (od Allaha)". PR. Ahmed

Rekao je imam Malik: "Osim Poslaniku a.s. svakom se čovjeku zamjera na govoru".

Uspješna skupina, to su poznavaoci hadisa o kojima je Poslanik a.s. rekao: "Ostaće grupa od mog ummeta oslanjajući se na istinu, neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne bude naređenja Allahova". PR. Muslim

Jedan arapski pjesnik kaže:

"Sljedbenici hadisa su sljedbenici vjerovjesnika, pa makar s njime nisu drugovali, njegov su duh osjetili".

Uspješna skupina odaje dužno poštovanje Ulemi čiji su učenici poslije njihove smrti osnovali pravne škole. Ona se za ni jednog od njih slepo ne veže, nego fikh (pravo) uzima iz Kur'ana i hadisa, i od riječi mudžtehida ukoliko njihova riječ ne dolazi u suprotnost s Kur'anom i hadisom. A upravo su oni uvijek savjetovali svoje pristalice da se drže tačne predaje u hadisu, i da se klone svakog koji protivureči hadisu.

Uspješna skupina naređuje dobro a sprečava od zla. Ona osuduje sve novotarije i stranke koje uništavaju i razdvajaju ummet, a samim tim te novotarije osuđuje kao povod udaljenosti od Poslanikovog sunneta. Uspješna skupina poziva sve muslimane da se iskreno prihvate Poslanikovog sunneta i sunneta Njegovih ashaba kako bi dostigli spas i šefa'at Allahovog Poslanika, t.j. njegovo zauzimanje kod Allaha. Uspješna skupina poriće ovosvjetska "zakonodavstva" koja su plod čovjekovog razuma i potpuno su suprotna Islamskom šerijatu. A ona, uspješna skupina, poziva sudstvu Allahove knjige objavljene za sreću čovječanstva na dunjaluku i ahiretu. A, Uzvišeni Allah najbolje zna šta čovjeku treba i odgovara.

To je zakonodavstvo utvrđeno, i ono ne zahtjeva nikakve pravne promjene tokom vremena, a niti se dopunjava, u odnosu na svjetske prilike. Povod svjetske nesreće i nesreće Islamskoga svijeta posebno, i poniženje koje Islamski svijet trpi, stoji u napuštanju Allahove knjige i sunneta Muhammeda a.s. A neće muslimanima biti ponosa osim ako se pojedinačno i grupno ne povrate izučavanju i prihvatanju Islama. A Uzvišeni kaže u Kur'anu:

"Zaista Allah ne menja stanje naroda dok taj narod ne promjeni samog sebe" POG. Ra'ad 11

Uspješna skupina zove sve muslimane u džihat na Allahovom putu, koji predstavlja obligatnu dužnost svakog muslimana shodno njegovim fizičkim i psihičkim sposobnostima. A džihat biva na slijedeće načine:

1 – Džihat jezikom i perom – pozivajući muslimane i one koji to nisu na prihvatanje i pridržavanje pravog Islama i tevhida čistog od bilo koje vrste širka koji se nažalost već raširio u puno islamskih predela. A o njemu nas je Poslanik a.s. obavjestio rekavši: "Neće biti časa kijametskog sve dok se plemena od mog ummeta ne susretnu s mnogobošcima, i sve dok se plemena od mog ummeta ne počnu klanjati idolima: PR. Ebu David-sahih

2 – Džihad imetkom – biva udjelivanjem imetka sve u cilju širenja Islama; štampanjem islamske literature u svijetlu vjerodostojne predaje Muhammeda a.s.

Isto tako biva udjelivanjem novčane vrijednosti siromašnim muslimanskim porodicama sve u cilju njihovog učvršćenja u Islamu. Također ovaj džihat biva i s kupovinom oružja i pripremanjem mudžahida i s nabavom hrane i pića koje mudžahidi trebaju.

3 – Džihad samim sobom – i on biva borbom i učešćem u okršajima sve u cilju uzdizanja Islama. I da Allahova riječ bude gornja, a da riječ onih koji ne vjeruju bude donja. A Muhammed a.s. je upućivao na ovu vrstu džihada pa je govorio:

"Borite se protiv nevjernika svojim imetkom, svojim životima i svojim jezicima" PR. Ebu David-sahih

Propis o džihadu se dijeli na dvije vrste, i to kako slijedi:

1 – Fardi ajn – ova vrsta džihada propisuje borbu protiv neprijatelja koji je napao ili okupirao islamsko područje, n.pr. Palestina koja je nasilno prigrabljena od strane jevreja. A oni muslimani koji posjeduju psihičko-fizičku sposobnost za borbu, i to ne iskoriste u cilju istjerivanja jevreja iz Palestine, svi oni nose na sebi grijeh sve dotle dok ne istjeraju Allahovog neprijatelja. I da mesdžidul-aksa povrate muslimanima s onim što posjeduju od imetka i života.

2 – Fardi kifaje – biva na taj način da ako određena grupa punoljetnih muslimana obavi tu vrstu dužnosti, onda odgovornost pada s leđa ostalih muslimana.

Ova vrsta isto tako biva pozivanjem ljudi u Islam i posjećivanjem predela u kojima Islam nije dopreo, sve u cilju širenja Islama u takvim područjima. A svako ko stane na put ovom džihadu u želji da ga suzbije, biva ubijen radi neometanog poziva u Islam.

OBILJEŽJA USPJEŠNE SKUPINE

Uspješna skupina, to je manjina među ljudima; dovio je njima Poslanik s.a.v.s. riječima: "Blago tuđincima, to su ispravni ljudi među ljudima punih pokvarenosti; onih koji im se protive je više od onih koji ih slušaju" PR. Ahmed-sahih

A hvaleći tu manjinu ljudi, Kur'an kaže:

"A malo je Mojih robova koji su zahvalni " POG. Sebe 13

Uspješnoj se skupini suprotstavlja veliki broj ljudi koji ih pretvore i nazivaju raznim nadimcima, i zbog svega toga uspješna skupina nalazi svoj primer u vjerovjesnicima o kojima Kur'an kaže:

"Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinova koji su jedni drugima kićene besjede govorili da bi ih obmanuli" POG. En'am 112

A, Poslaniku je Muhammedu a.s. njegov narod govorio – čarobnjak, lažljivac – uvijek kada bi ih pozvao na očitavanje tevhida, a prije toga je među njima važio za istinoljubivog i povjerlivog.

KOJA JE TA USPJEŠNA SKUPINA

Kaže Poslanik a.s. "Ostaće skupina od mog ummeta potpomagajući se na istini, neće im naškoditi

onaj ko ih napusti sve dok ne bude naređenja Allahova" PR. Muslim

"Ako se pokvare stanovnici Šama (Jordan, Palestina, Sirija), nema dobra u vama. Ostaće skupina od mog ummeta, potpomognuta, neće im naškoditi onaj ko ih napusti sve dok ne bude časa (kijametskog) PR Ahmed

Rekao je ibni Mubarek: "Ja mislim da su to slijedbenici hadisa". A imam Ahmed ibni Hanbel veli: "Ako ta pobjedonosna skupina nisu sljedbenici hadisa, pa ne znam koja je to onda".

Zbog nauke kojom se bave, slijedbenici su hadisa najbolji poznavaoci sunneta Muhammeda a.s., načina njegovog života a.s., njegovog morala, bitaka u kojima je učestvovao i druge stvari povezane s njegovim životom a.s. koji je u tjesnoj vezi s objavom.

Kaže imam Šafija obraćajući se imamu Ahmedu: – vi ste u hadisu učeniji od mene, pa ako naiđete na vjerodostojan hadis obavjestite me o njemu kako bih otišao čuti ga bez obzira da li ću ga čuti u Hidžazu ili Kufi ili pak u Basri -Ovdje je vrijedno napomenuti da je Šafija bio udaljen od Hadžaza, Kufe i Basre otprilike 1000 km. Imajući u obziru da u tom vrijemenu osim kamile drugog prevoznog sredstva nije bilo, jasno se vidi želja i ljubav tih ljudi prema hadisu s.a.v.s., pa makar morali pješačiti i po nekoliko mjeseci, sve u želji čuti jednu jedinu izreku Poslanika Muhammeda a.s. Slijedbenici hadisa nisu slijepo vezani za riječi bilo koga od uleme, pa makar to bila velika i priznata ulema. A njima u protiv su ljudi koji nemaju znanja u sunnetu Muhammeda a.s .i zbog tog neznanja ti se ljudi slijepo vežu za riječi svojih imama koji su im to upravo i zabranjivali, i ti ljudi nikako ne odustaju od njihovih govora, kao što slijedbenici hadisa ne odustaju od riječi svoga Poslanika s.a.v.s. Pa ako shvatite ove stvari, onda nalazimo da čuđenju nema mjesta, ako se kaže da je uspješna skupina upravo ona koja slijedi hadis svoga Poslanika a.s.

Kaže Hatib Bagdadi u svojoj knjizi "Čast sljedbenika hadisa" slijedeće: "A kad bi sljedbenik logike radio s onim što mu koristi od nauke, i kad bi tražio sunnet Poslanika "Gospodara svjetova", našao bi ono što bi mu bilo dovoljno bez ičega drugog zato što sunnet (hadis) obuhvata spoznaju osnova tevhida i objašnjenje onoga što je došlo u obliku obećanja i prijetnje; i vijesti o svojstvima dženneta i džehennema, i o onome što je Allah pripremio u njima za bogobojazne (džennet) i one koji to nisu (džehennem); i o onome što je Allah stvorio u zemljama i nebesima; i u hadisu se nalaze priče vjerovjesnika, i vijesti o onim skromnima i pravim evlijama (a ne na način na koji su to predstavljali neprijatelji Islama t.j. sufije); i onim koji savjetom dostavljaju Islam; a ima i komentar knjige Allahove; i o onome što ima u njoj od vijesti i opomene Sveznajućeg; i riječi ashaba u propisima sačuvanim od njih.

Uzvišeni je Allah sljedbenike hadisa učinio osloncem Svoga šerijata i On s njima uništava svaku drsku novotariju; oni su Allahovi predstavnici među Njegovim stvorenjima i oni su posrednici izmedu Muhammeda a.s. i njegovog ummeta; i oni su mudžtehidi u očuvanju Poslanikovog govora; njihovo svjetlo zrači, njihov je ugled i važnost besprekorna; a svaka stranka koja ide za svojom požudom dotjerava svoj stav koji želi nametnuti, osim sljedbenika hadisa; njima je Kur'an izvor i oslonac; a sunnet im je nepobitan dokaz; i Poslanik je a.s. njihova stranka jer oni njemu pripisuju porijeklo svojega znanja; oni se ne okreću prema raznim misaonim pogledima, kojim se suprodstavlja, Allah će ga onemogućiti, a ko im je neprijatelj, Allah će ga ostaviti na cijedilu.

Allahu, naš, učini nas sljednicima hadisa, i olakšaj nam bavljenje njime, i pomozi nama i braći koji se njime bave.

AMIN

VRSTE TEVHIDA

Tevhid znači robovati Jedinom Allahu, a On, nas je, Uzvišeni Allah, upravo zbog tog robovanja i stvorio pa zbog toga kaže Uzvišeni:

"A džine i ljude sam stvorio samo zato da mi se pokoravaju (robuju mi) POG. Dharijat 56

A vrste tevhida su slijedeće kako je to uzeto iz Kur'ana:

1 – Rububije (vjerovanje Jednog Gospodara), a to znači priznanje da je Allah Jedini Gospodar i Stvoritelj. Ovu vrstu tevhida su priznali i idolopoklonici, ali ih to njihovo priznanje nije uvelo u Islam; kaže Uzvišeni: "A kada bi ih upitao ko ih je stvorio, rekli bi – Allah" Zuhruf 87

Komunisti su međutim porijekli čak i postojanje Gospodara, pa su samim tim postali najveći nevjernici od svih vrsta neznabožačkog kufra.

2 – Uluhije – (robovati Jedinom Allahu), to je veličanje Allahovog jedinstva sa svim propisanim vrstama ibadeta, k.n.pr. dova, pomaganje, tavaf (kruženje oko Ka'be), prinošenje kurbana, zakletve i prisege Allahu i dr. A ovo je ta vrsta tevhida koju su porekli kafiri. Zbog ove je vrste tevhida izbijalo neprijateljstvo između raznih naroda i njihovih poslanika, još od vremena Nuha a.s. pa sve do Muhammeda a.s.

Kur'an je u više poglavlja spomenuo ovu vrstu tevhida, kao i to da se molba upućuje Jedinom Allahu. Pa tako u poglavlju "FATIHA" čitamo riječi Uzvišenog: "Tebi robujemo i od Tebe pomoć tražimomo" POG. Fatiha 4

Ova vrsta tevhida isto tako obuhvata vjerovanje u Allahovo Božansko Jedinstvo, suđenje po Njegovoj Knjizi i uređenje društva prema tom Kur'anskom zakonodavstvu. A sve je to sažeto u riječima Uzvišenog: "Ja Sam uistinu Allah – drugog božanstva osim Mene nema; pa mi robuj i molitvu obavljaj – da bih ti uvijek na um bio" POG. Taha 14

3 – Tevhid imena i svojstava Božjih – to je vjerovanje u sve što je spomenuto u Kur'anu i ispravnom hadisu od Allahovih svojstava kojima je On Opisao Samog Sebe, i onih svojstava kojima ga je opisao Njegov Poslanik Muhammed a.s. ne pokušavajući pri tome tumačiti ih prenesenim značenjima, niti se upuštajući u kakvoću tih svojstava npr. Allahovo uzdizanje i spuštanje, kao Ruka Allahova i Njegov Dolazak, i Njegova ostala Uzvišena svojstva. Komentarišemo ova svojstva na način na koji su radili selefu salih (prva muslimanska pokoljenja).

Pa tako npr. komentar Allahovog Uzdizanja je prenesen od tabi'ina (generacija nakon Poslanikovih ashaba) u Buharijevom sahihu u značenju uzvisiti-uspeti se, i to na onaj način koji doliči Uzvišenom Allahu koji kaže u Svojoj Knjizi:

"Ništa nije kao On, On sve čuje i sve vidi" POG Sura 11

Ovdje su mnoge grupe skrenule od ispravnog vjerovanja i iskvarile ga pod uticajem stranih vjerovanja. Od načina iskrivljavanja su:

1 – TE'VIL – tumačenje svojstava prenesenim značenjem kao n.p.r. umjesto "Uzdigao se nad prijestoljem" – "Zagospodario je svemirom" (kao što je prevedeno u Korkutovom prevodu).

2 – TA'TIL – to je opovrgavanje i poricanje Allahovih svojstava kao n.p.r. poricati Allahovu Ruku i protumačiti je snagom.

3 – TEKJIF – upuštanje u kakvoću Allahovih svojstava; a to Selefu Salih nisu dopuštali jer Allahovo uzdizanje ne doliči nijednom od Njegovih stvorenja, i niko ne zna tu kakvoću osim Njega Uzvišenog. Zbog svega toga Allahova svojstva ne mogu i ne smeju se prilagođavati shodno strasti i želji nekog bolesnog uma kome šejtan uljepšava zabludu u ovom pitanju.

4 – TEMSIL – to je upoređivanje Allahovih svojstava sa svojstvima Njegovih stvorenja t.j. ljudi., pa ne kaže se – Allah se spušta prema nebu poput našeg spuštanja. Samo On Uzvišeni Zna kakvoću tog spuštanja.

5 – TEFVID – to je da čovjek kaže: – Tačno je da Kur'an i hadis spominju Allahovu Ruku, međutim mi ne kažemo da "ruka" ovdje znači "ruka" a šta znači samo Allah zna. A vjerovanje Selefu salih drži za ispravno da "ruka" jeste "ruka" ali kakvoću te "ruke" zna samo Allah.

ZNAČENJE NEMA BOŽANSTVA OSIM ALLAHA

Poricati božanstvo ikome do Allahu Jedinom. Kaže Uzvišeni:

"Znaj da nema božanstva osim Allaha" POG. Muhammed 19

Riječ "znaj" u ovom ajetu ima značenje obligatne dužnosti, pa se razumjevanju značenja ove izjave daje prednost nad ostalim Islamskim temeljima vjere.

Kaže Poslanik a.s.: "Ko kaže nema božanstva osim Allaha i u tome bude iskren, ulazi u džennet" PR. Ahmed

A iskren u ovoj postavci jeste onaj koji je razumije i radi po njoj i njoj poziva druge. A, Poslanik a.s. kaže svome amiđi Ebu Talibu koji se nalazi na samrtničkoj

postelji: "O amiđa, reci – nema božanstva osim Allaha – riječ s kojom ću se zauzimati kod Allaha za tebe, ali ovaj odbi da posvjedoči da nema božanstva osim Allaha" PR. Muslim

Trinaest je godina Poslanik a.s. ostao u Meki pozivajući svoj narod riječima "– recite LA ILAHE ILLA-ALLAH (nema božanstva osim Allaha); pa odgovoriše: "Jedan Bog?" ovo dosad nismo čuli". To su rijekli zato što su razumjeli značenje ove postavke, i da onaj koji ovo izgovori ne može uzeti sebi za božanstvo nikog osim Stvarnog Boga – Allaha.

Predislamski su Arapi ostavili ovu riječ i malo je njih izgovorilo, pa Allah Uzvišeni kaže o njima:

"Kad im se govorilo – samo je Allah Božanstvo – oni su se oholili i govorili: – zar da napustimo božanstva naša zbog ludog pjesnika? – A nije tako, on istinu donosi i tvrdi da su je svi poslanici donosili" POG. Saffat 35-37

A, Poslanik a.s. kaže: "Ko izjavi – nema božanstva osim Allaha i porekne ono što se robuje mimo Allaha, njegova je imovina i krv zaštićena" PR. Muslim

Iz hadisa se može zaključiti da izgovaranje šehadeta podrazumjeva poricanje svega što se obožava mimo Allaha. A najčudniji od svega jesu muslimani koji izgovaraju šehadet svojim jezicima, a u praksi se ne pridržavaju sadržaja šehadeta, pa svojim postupcima daju do znanja da njihovo robovanje Allaha dž.š. ima veliku pukotinu u kojoj se možda krije i obožavanje nečeg ili nekog drugog mimo Allaha. LA ILAHE ILLA-ALAH to je oslonac tevhida i Islama, to je uzorak potpuni za život; taj se uzorak može ostvariti samo ako se sve vrste ibadeta upute Jedinom Allahu. A postiže se na taj način da se jedan musliman potpuno pokori Uzvišenom Allahu, i da se samo Njemu Uzvišenom klanja; i da samo po Njegovim zakonodavstvu sudi.

A na muslimanu je da sva zakonodavstva odbaci i protiv njih se bori, jer su ta zakonodavstva proizvod

ljudskih ruku i u suprotnosti su sa Islamskim zakonodavstvom. Kaže Ibni Redžeb: "Bog jeste onaj kome se pokorava, i njemu se ne smije griješiti radi Njegove Uzvišenosti i Moći; zbog ljubavi prema Njemu, straha i nade; i na Njega se oslanja; i od Njega se samo traži; i Njemu se samo moli a sve ovo ne zaslužuje niko osim Njega Uzvišenog. A onaj ko pripiše nekom stvorenju i ijednu od ovih posebnosti koje su svojstva Uzvišenog Allaha, pa to predstavlja procjep u njegovoj iskrenosti u riječima koje izgovara – LA ILAHE ILLA-ALLAH – i taj neko u sebi krije obožavanje stvora, ovisno o tome u kolikoj mjeri on to ispoljava. Riječ -LA ILAHE ILLA-Allah- koristi onome koji je izgovori (čistog srca), osim ako Allahu ne pripiše sudruga. Ova je riječ poput abdesta koga kvari povraćanje punih ustiju. Kaže Poslanik Muhammed a.s.: "Kome zadnja riječ bude – 'nema božanstva osim Allaha' – ušao je u džennet" Hakim.

ZNAČENJE MUHAMMEDU RESULU-ALLAH
(Muhammed je Allahov Poslanik)

Vjerovanje da je Muhammed a.s. Poslanik Uzvišenog Allaha. Pa zato vjerujemo i potvrđujemo sve ono s čime je on poslat, i njemu se povinjujemo u njegovim naređenjima, a klonimo se onoga čega nas je on odvratio i zabranio. I pokoravamo se Allahu na način na koji je to on s.a.v.s. radio. Kaže Hasen-en-Nedevi u svojoj knjizi "Poslanstvo" slijedeće: "Prvi poziv svih vjerovjesnika i njihov najveći cilj u svakom vremenu i prostoru, jeste bio pravilno vjerovanje u Uzvišenog Allaha; i pravilna veza između roba i njegovog Gospodara; i poziv iskrenosti u Allahovoj vjeri, i obožavanje Jedinog Allaha; i da je On Taj koji daje korist ili štetu, i da samo On zas-

lužuje obožavati se upućivanjem dova i izvršavanjem raznih obreda u Njegovo ime;

I njihov je poziv bio koncentrisan u sukobu s idolatrijom u njihovo vrijeme, idolatrija je jasno prikazana u obožavanju kipova i idola; i pridavanjem svjetlosti određenim ličnostima bili oni mrtvi ili živi".

A poslaniku Muhammedu a.s. Njegov Gospodar veli:

"Reci – ja ne mogu ni samom sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće, a kad bi znao tajne stekao bih mnogo dobra, a zlo me ne bi dotaklo; ja sam samo opominjač i donosilac radosne vijesti narodu koji vjeruje" EL-Earaf 188

I kaže Poslanik a.s.:

"Ne uzdižite me kao što su hrišćani uzdigli sina Merjemina; pa ja sam samo rob, pa recite : -Allahov rob i Poslanik-" PR. Buhari (- uzdizanje znači pretjerivati u hvaljenju; a mi ne prizivamo Muhammeda a.s. mimo Allaha, kao što su to učinili hrišćani s Merjeminim sinom Isaom-Isus-, pa su zbog toga upali u mnogoboštvo koje Allah ne prašta-).

A naš nas Poslanik uči da kažemo: – Muhammed rob Allahov i Njegov Poslanik-. A ljubav prema Poslaniku a.s. izražavamo time što ćemo se pokoriti u našim dovama Jedinom Allahu, i da naše molbe ne upućujemo drugom mimo Njega., pa makar taj neko drugi bio Poslanik ili bogougodnik. Kaže resulu-llahhi a.s.:

"Ako tražiš, traži od Allaha, a ako se pomaže, pomaži se Allahom"

A neka se Allah smiluje poslaniku koji kaže:

"Molim Allaha da nevolju od nas otkloni, jer nevolju osim Njega niko otkloniti ne može"

TEBE OBOŽAVAMO I OD TEBE POMOĆI TRAŽIMO

Ovaj ajet koji je ujedno naslov ove teme, predstavlja sadržaj poglavlja "FATIHE", a istovremeno predstavlja i skraćeni komentar o Časnom Kur'anu.

Robovanje Uzvišenog Allaha spomenuto u ovom ajetu obuhvata sve vidove robovanja i pokoravanja Uzvišenom Allahu, bez obzira na manifestiranje načina tog robovanja n.p.r. namaz, prinošenje žrtve Allahu, prisega, i bez sumnje najvažnije od svega toga jeste dova (molba) o kojoj Poslanik a.s. kaže":

"Dova je ibadet (robovanje) PR. Tirmizi – hasen sahih

I kao što namaz predstavlja ibadet koji se ne smije obavljati zbog nekog vjerovjesnika ili bogougodnika, također i dova predstavlja ibadet s kojim se namjerava jedino Uzvišeni Allah Gospodar Svjetova. "Reci – ja samo Gospodara svoga obožavam, i nikoga Njemu ravnim ne smatram" POG. Džin 20

A Poslanik Muhammed a.s. kaže: Zov Dhi-Nuna (Junusa) kojim je zapomagao dok je bio u stomaku ribe jeste: – Nema Boga osim Tebe, Slavljen Si, a ja sam se zaista ogriješio prema sebi – a neće čovjek musliman doviti ovom dovom nikada, a da mu Allah to ne usliši" PR. Hakim-sahih

POMAŽEM SE JEDINIM ALLAHOM

Kaže Poslanik a.s.:

"Ako tražiš traži od Allaha, a ako se pomažeš pomozi se Allahom" PR. Tirmizi sahih

Kaže imam Nevevi komentarišući sadržaj ovog hadisa:

"Ako trebaš pomoć u nekoj stvari ovoga svijeta ili ahireta, pa se Allahom pomaži; posebno u stvarima u kojima osim Allaha niko drugi ne posjeduje moć i snagu za izvršenje tih istih, kao liječenje bolesti, potraživanje obskrbe i upute u vjeri. A ovo su stvari s kojima se samo On Uzvišeni odlikuje".

Kaže Uzvišeni: "Ako te od Allaha neka nevolja zadesi, pa niko je osim Njega ne može otkloniti" POG. En'am 17

Ko želi dokaz pa Kur'an mu je dovoljan, a ko želi pomagača pa Allah mu je dovoljan; ko želi savjetnika, pa smrt mu je dovoljna; a kome ništa od ovog nije dovoljno, pa paklena mu je vatra dovoljna.

Kaže Uzvišeni: "Zar Allah Sam nije dovoljan svome robu" Zumer 36

Prenosi se da je jedan učenjak rekao: Tražite od Allaha a ne od drugoga; pomažite se Allahom a ne pomažite se drugim; čuvaj se kako ćeš ga sutra sresti, a na ovom svijetu ti si njemu neposlušan, za Njegove propise ti ne mariš, Njegovim stvorenjima daješ prednost prije Njega, i drugog mu ravnim smatraš, njima se za pomoć obraćaš i svoje im jadove otkrivaš,; O vi ljudi, otklonite posrednike između vas i Allaha, jer je vaše stajanje s posrednicima bezumnost bez vlasti i moći, bez ikakvog bogatstva; A nema snage i moći u istini osim Uzvišenog Allaha; pa budi s istinom bez onoga koji je stvoren (t.j. budi s istinom koju ti je Allah podario, i nipošto se ne obaziri na razne riječi ljudi kojima je istina nedokučiva stvar).

Propisano (šerijatsko) pomaganje jeste pomaganje Jedinim Allahom za riješenje problema i odvraćanja tjegoba i nevolja.

Zabranjeno pomaganje jeste pomaganje pejgamberima, bogougodnicima, mrtvacima i nekim živim osobama udaljenim od onog koji zapomaga. A, niko od ovih ne posjeduje niti korist niti štetu; niti pak mogu čuti nečiju dovu; pa čak i ako je čuju ne posjeduju moć da je

uslišaju, kao što smo u prethodnom gorespomenutom ajetu i vidjeli.

Što se odnosi potpomaganja živim prisutnim osobama n.pr. njihovo udjeljivanje imetka za izgradnju džamije, ili uzimanje novčane pomoći i tome slično, tu ne postoji nikakva zabrana jer Allah dž.š. kaže u Kur'anu:

"I pomažite se u dobročinstvu i bogobojaznosti" POG. Maide 2

Poslanik a.s. kaže: "Allah je u pomoći svome robu, sve dok je taj rob u pomoći svome bratu" PR. Muslim

Isto tako od primera potpomaganja putem živih ljudi navodimo i dio priče o Musau a.s. spomenutog u poglavlju "KASAS", kad Musaov sunarodnik dobaci njemu poziv u pomoć. Kaže Uzvišeni:

"I on (Musa) uđe u grad neopažen od stanovnika njegovih i u njemu zateče dvojicu ljudi kako se tuku, jedan je pripadao njegovu, a drugi neprijateljskom narodu, pa ga zovnu u pomoć onaj iz njegova naroda protiv onog iz neprijateljskog naroda" POG. Kasas 15

PREMILOSTIVI NAD ARŠOM SE UZDIŽE

O Allahovom se uzdizanju nad Aršom govori poprilićan broj ajeta i hadisa, i govor prvih muslimanskih pokoljenja koje ćemo navesti u slijedećim redovima.

Kaže Uzvišeni:

"K Njemu se dižu lijepe riječi, i dobro dijelo On prima" Fatir 10

"Gospodar nebesa, k Njemu se penju meleki i Džibril" Mi'aridž 4

"Hvali ime Gospodara svoga Svevišnjeg" E'ala 1

Prenosi se da je Buharija u svojoj knjizi "Tevhid" zabilježio od Mudžahida da je komentar riječi – uzdiže – u značenju uzvisio, t.j. nadvisio.

Dana Arefata na oproštajnom hadžu Allahov se Poslanik ovim riječima obraća ljudima: "Zar vam nisam dostavio (Islam)? Rekli su – da; pa je podigao kažiprst prema nebu, zatim ga uperio u njih govoreći: Allahu moj, posvjedoči" PR. Muslim

Kaže Poslanik a.s.: "Zaista je Allah napisao knjigu...pa je ona kod Njega iznad Arša" PR. Buhari – Muslim

"Zar nemate povjerenja u mene, a ja sam povjerljivi Onoga koji je na nebu? Vijest mi sa neba dolazi ujutro i uveče" PR. Muslim

I rekao je imam Evzai: "Mi i tabi'ini smo uvjereni govorili – Uzvišeni je Allah iznad Arša, i vjerujemo u ono što nam je dostavljeno od Njegovih svojstava putem sunneta Muhammeda a.s."

Kaže imam Šafija: "Zaista je Uzvišeni Allah iznad Arša na Svojem nebu, približava se Svojim stvorenjima kako On to želi, i On se spušta na nebo zemlje kako On to želi".

Kaže imam Ebu Hanife: "Onaj koji kaže – ne znam da li je moj Gospodar na nebu ili na zemlji, pa taj je počinio kufr; jer Uzvišeni Allah kaže: "Premilostivi nad Aršom se uzdiže" – i Njegov je Arš iznad sedam nebesa; pa ako neko kaže – On je na Aršu ali ne znam da li je Arš na nebesima ili na zemlji – pa i taj koji kaže ovo jeste kafir, zato što je porekao da je Arš na nebu, a ko to porekne pa i on je kafir, zato što je Allah od svake uzvišenosti uzvišeniji.

I Njemu se dove upućuju pogledom uperenim u nebo, a ne dole prema zemlji (duboko u svjesti čovjeka počiva osjećanje vjerovanja u Allaha, i taj se osjećaj i budi kada se čovjek nađe u neprilici iz koje ne vidi izlaza, pa vidiš ga kako potpuno bespomoćan diže ruke pogleda uperenog u nebo obraćajući se svome Stvoritelju).

Upitan je imam Malik o kakvoći Allahovog Uzdizanja na Aršu, pa je rekao: "Uzdizanje je poznato (Kur'anskim ajetom), a kakvoća je nepoznata, a vjerovati u to jeste obligatna dužnost (vadžib), a pitati o tome jeste bidat (novotarija), pa je još dodao – izbacite onog što je pitao jer je on čovjek koj nosi novotariju".

Reč -isteva-uzdiže-, ne sme se komentarisati sa -istevla-zagospodariti- jer to ne nalazimo kod prvih muslimanskih pokoljenja, i vjerovati na način na koji su oni vjerovali jeste mudrost i uputa Allahova.

Kaže imam ibni-Kajjim El-dževzije:

Uzvišeni je Allah zapovjedio jevrejima da kažu HITA- (oprost), pa su oni to promjenili i rekli su -HINTA- (žito), a nas je muslimane Allah obavjestio da se On na Aršu uzdiže, ali su pokvarenjaci iz ovog ummeta rekli zagospodari, pa su i oni poput jevreja dodali samo jedno slovo koje je promjenilo značaj, pa u ovom vam je pouka vi umom obdareni, da se sličnih komentara po svaku cenu klonite.

ZNAĆAJ TEVHIDA

Uzvišeni je Allah stvorio svijet da bi ga taj svijet istovremeno i obožavao i samo se Njemu pokorio. I On je Uzvišeni poslao ljudima poslanike da bi njih ljude pozivali u vjeru Jedinstva Allahovog.

A, Kur'an časni u većini poglavlja spominje vjerovanje u Allahovo jedinstvo i istovrjemeno upućuje na štetu koju nanosi širk pojedincu ili zajednici. I upućuje na to da je širk povod propasti na ovom svijetu i vječnost u vatri na drugom svijetu-ahiretu.

1 – Poslanici su svoj poziv u tevhid započinjali sa time što su prvo ljudima objašnjavali važnost vjerovanja

u Allahovo Jedinstvo, jer im je Allah naredio da ljudima dostave poruku tevhida pa kaže:

"Prije tebe ni jednog poslanika nismo poslali a da mu nismo objavili – nema Božanstva osim Mene, zato ne robujte" Enbija 25

Muhammed je a.s. ostao u Meki trinaest godina. Ceo je taj period proveo pozivajući svoj narod u tevhid, i da svoje molitve upućuju Jedinom Allahu i da mu sudruga ne pripišu. I od onoga što mu je Allah objavio jesu i Njegove Uzvišene riječi:

"Reci (Muhammede), ja se samo Gospodaru svome klanjam i nikoga Njemu ravnim ne smatram" POG. Dzinn 20

A, Poslanik je a.s. svoje ashabe učio tevhidu još u razdoblju njihovog djetinjstva, pa kaže svom stričeviću ibni Abasu:

"Ako tražiš, traži od Allaha, a ako se pomažeš, pomaži se Allahom".

I ovaj je tevhid stvarno Islamske vjere koja se bazira upravo na tome, a Uzvišeni Allah osim ove, drugu vjeru ne prima.

2 – Poslanik je a.s. učio svoje ashabe da poziv u Islam započinju tevhidom, pa kaže Mua'dhu pri njegovom slanju u Jemen:

"Pa neka bude prvo u čemu će ih pozvati svjedočenje da nema drugoga boga mimo Allaha" PR. Buhari-Muslim

Ovaj je tevhid predstavljen u šehadetu da nema drugoga božanstva mimo Allaha, i da je Muhammed a.s. Njegov rob i poslanik. I da je On Jedini koji posjeduje pravo da bude obožavan. A, On, Uzvišeni Allah se obožava na način na koji je to radio Poslanik a.s. S ovim šehadetom kafir postaje musliman, jer ovo svjedočenje predstavlja ključ dženneta, i ovo svjedočenje uvodi čovjeka u džennet, osim ako čovjek svojim poslovima ne upropasti to svoje svjedočenje t.j. šehadet.

3 – Nevjernici su Meke ponudili Muhammedu a.s. vlast, bogatstvo, ženidbu po njegovom izboru i druge vrste ovosvjetskog užitka da bi u zamjenu za to, On a.s. napustio ono na čemu je bio t.j. poziv u tevhid, i napadanje njihovih božanstva t.j. kumira. Međutim Poslanik je a.s. to energično odbio i nastavio je svoje pozivanje koje je rezultiralo žestokim mučenjem i torturom sa strane Mekanskih nevjernika, sve dok poziv u tevhid nije zabilježio svoj trijumf nakon trinaest godina voljom Uzvišenog Allaha. Nakon toga Meku osvajaju muslimani, kumiri su uništeni a Poslanik a.s. ponosno izjavljuje citirajući riječi Uzvišenog:

"Došla je istina, a nestalo je laži, laž zaista nestaje" Isra 81

4 – Tevhid predstavlja zadatak muslimanu u njegovom životu koji mu počinje upravo tim tevhidom i snjime njegov život i završava. Zadatak je muslimanu da uspostavi u društvu tevhid i da poziva njemu, zato što tevhid ujedinjava vjernike-muslimane, pa molimo Allaha da nam tevhid-šehadet učini zadnjim govorom na ovom svijetu.

BLAGODATI TEVHIDA

Allah Uzvišeni kaže: "Biće sigurno samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne miješaju, i oni su na pravom putu" En'am 82

Prenosi se od Abdullaha ibni Mesu'da da je rekao:

"Objava je ovog ajeta izazvala tegobu kod muslimana pa su rekli: – a koji od nas ne čini nasilje sebi? – Pa je Poslanik a.s. rekao: – nije to (znači – ono nasilje koje su ashabi pretpostavljali) to je širk (mnogoboštvo)".

Brate, zar ne čuješ riječi Lukmana a.s. koji kaže svom sinu:

"O sinko moj, ne smatraj druge Allahu ravnim, mnogoboštvo je zaista velika nepravda (nasilje)" POG. Lukman 15 – PR. Buhari-Muslim

Gorenavedeni ajet uliva u srca vjernika, onih koji svoje vjerovanje mnogoboštvom nisu pomešali, smirenost zato što je Uzvišeni Allah njima obećao potpunu sigurnost od Njegove kazne na ahiretu, a oni su na ovome svijetu upućeni.

Kaže Poslanik a.s.: "Vjerovanje je šestdeset i nekoliko ogranaka; pa je najbolje – riječ Lailahe ill-allah – a najniže je otkloniti smetnju s puta" PR. Muslim

TEVHID JE UZROK SREĆI I ISKUPLJENJU GRIJEHA

Čovjek shodno svojoj ljudskoj prirodi predstavlja jednu slabu jedinku koja nije nepogriješiva, i zbog toga se često puta oklizne i ogriješi o Allahove propise. Ali, ako je taj čovjek sljedbenik tevhida koji je čist od svake mnogobožačke prljavštine, i ako je taj čovjek iskren u izgovaranju tevhida – nema božanstva osim Allaha – pa to je onda najveći povod njegove sreće, iskupljenju grijeha i opraštanju loših djela koje je počinio, kao što je opisano u hadisu Allahovog Poslanika a.s. gdje kaže:

"Ko posvjedoči da nema božanstva mimo Allaha Jedinoga koji nema sudruga, i da je Muhammed Njegov rob i poslanik; i da je Isa Njegov rob i poslanik, i Njegova riječ s kojom je nadahnuo Merjemu i duh od Njega; i da je džennet istina, i da je vatra istina, uvede ga Allah u džennet s onim što je bio od posla (djela)." Buh.-Mus.

Stvari navedene u ovom hadisu daju nam do znanja da ko bude posvjedočio njima one uzrokuju njegov ulazak u džennet, makar mu u nekim djelima nedostaje

potpunost, kao što se to prenosi u hadisu kudsiju: "Kaže Uzvišeni: – čovječe kad bi mi došao s grijesima koliko Zemlja pa me zatim sretneš ne pripisujući mi druga, došao bih ti s oprostom koliko Zemlja". PR. Tirmizi

A u drugom hadisu stoji da:

"Ko susretne Allaha ne pripisujući mu druga uniđe u džennet, a ko ga susretne pripisujući mu druga uniđe u vatru" PR. Muslim

Iz ovih se hadisa jasno vidi blagodat tevhida, i da je on najveći povod sreći jednog čovjeka, i da tevhid predstavlja jedinstveni put za iskupljenje grijeha i loših djela čovjeka.

KORISTI TEVHIDA

Ako se iskreni tevhid ostvari u životu pojedinca ili zajednice, njegov je rezultat najljepši plod, a ovde ćemo prikazati samo umanjenu sliku tih plodova.

1 – Oslobođenje čovjeka od robovanja i potčinjenosti drugom mimo Allahu. A stvorenja ne stvaraju, već su ona stvorena. A oni sami od sebe nisu u stanju otkloniti štetu, ili pribaviti sebi neku korist. 7/8

Niti su u stanju odgoditi smrt ili produžiti život, ili nekoga proživjeti. Pa tevhid predstavlja čovjekovo oslobađanje od svih vrsta robovanja stvorenom. Tevhid jeste oslobađanje čovjekovog uma od bilo kakvih bajki, mašti i uobrazilja. Tevhid je oslobađanje čovjekove svijesti od poniženja i potčinjenosti i oslobađanje čovjekovog života od bilo kakve pokornosti oholima, nevjernicima, vlastodršcima i onima koji terorišu Allahove iskrene robove. Zbog svega su se ovog vodiči širka i oholosti, fanatično odupirali svim Allahovim Poslanicima, a posebno Muhammedu a.s., jer su razumjeli značenje tevhida. Tevhid je opšti proglas oslobađanja

čovjeka i obaranja onih koji su se uzoholili sa njihovih lažnih prijestola. Tevhid je uzvišenje čela vjernika koja ničice padaju nikom drugom osim Uzvišenom Allahu.

2 – Stvaranje nezavisne ličnosti, a oslonac tog stvaranja je tevhid. I ta se ličnost odlikuje nad nevjerničkom. Cilj te ličnosti je jedinstven, pa ona nema drugog Boga osim Allaha Jedinoga, kome se obraća u zgodi i nezgodi, nasuprot mnogobošcu-nevjerniku, koji je svoje srce privezao raznim kumirima i ciljevima koji su u suprotnosti sa Islamskim, pa vidiš ga kako se ponekad pomaže mrtvacima, a ponekad živima, i odatle proizilaze riječi Jusufa a.s.:

"O, drugovi moji, u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi ili Allah Jedini i Svemoćni? POG. Jusuf 39

Pa mu'min (vjernik) koji robuje Jedinog Allaha, razume šta izaziva Allahovo zadovoljstvo ili srdžbu, pa se pokori i srce mu se umiri.

Nasuprot njemu, mušrik stvara sebi lažna božanstva pod čiji uticaj on i potpada, pa ga jednom vidiš kako ga šejtan vuće s desna, a drugi put s lijeva, a on je u svemu tome rastrgan bez ikakve odluke.

3 – Tevhid je izvor ljudske sigurnosti, jer on puni srce mu'mina neograničenom mirnoćom. Pa se mu'min osim Allaha ne boji ikog drugog. Mu'min je zatvorio prozore straha u pogledu obskrbe sebi i svojoj porodici, i on se ne boji ljudi niti džina, niti pak smrti, ili drugih stvari koje prouzrokuju strah. Mu'min se osim Allaha nikoga ne boji, pa ga zbog toga vidiš sigurnog kada se ljudi nečega boje, smirenog kada se ljudi uzbude, i ovo stanje nosi u sebi riječi Uzvišenog Allaha da su sigurni samo oni koji vjeruju i svoje vjerovanje s mnogoboštvom ne miješaju, i to su oni upućeni. Ova sigurnost proizilazi iz unutrašnjosti duše, ne iz policijske zaštite koja predstavlja samo ovosvjetsku zaštitu, dok je ahiretska zaštita uzvišenija i vječna, onima koji su bili Allahu iskreni i svoj tevhid širkom nisu pomješali, jer je širk najveća nepravda i nasilje.

4 – Tevhid je izvor duševne snage, snage koju tevhid pretvara u nadu koja se ispoljava totalnim povjerenjem i oslanjanjem na Allaha Jedinog zadovoljstvo Njegovim određenjem, i strpljivost na rezultatima tog određenja. Nezavisnost od Njegovih stvorenja jer tevhid čini mu'mina poput nepomičnog brda, a kad se nad njim spusti nevolja on moli svog gospodara da tu nevolju od njega otkloni, ne tražeći to od mrtvaca kao što neki rade. Parola je mu'mina " – ako tražiš, traži od Allaha, a ako se pomažeš, pomaži se Allahom ".

Kaže Uzvišeni Allah:

"Ako te od Allaha neka nevolja pogodi – pa niko je osim Njega ne može otkloniti" POG. En'am 17

NEPRIJATELJI TEVHIDA

Kaže Uzvišeni: "Tako smo svakom vjerovjesniku neprijatelje određivali, šejtane u vidu ljudi i džinova, koji su jedni drugima kićene bjesede govorili da bi ih obmanuli" POG. En'am 112

Uzvišeni je Allah svojom mudrošću Poslanicima i vjerovjesnicima i onima koji pozivaju u tevhid, odredio za neprijatelje šejtane i džinne koji u srca ljudski šejtana unose zle misli da bi ih otjerali u zabludu, i da ih odvrate od tevhida u koji su pozivali vjerovjesnici svoje narode, jer je on oslonac na koji se oslanja Islamski poziv. A, čudno je to što danas neki ljudi poziv u tevhid smatraju cijepanjem Islamskog ummeta, dok on predstavlja ujedinjenje ummeta, što se da vidjeti iz njegovog imena, koje u stvari znači jedinstvo.

A što se mnogobožaca tiče, oni su priznali gospodarstvo Allahu i da je On Taj Koji ih je stvorio, ali su i pored toga porekli božanstvo Allahovo i svoje su molbe i dove upućivali svojim odabranim t.j. kumirima. A, Poslaniku su a.s. koji je pozivao u tevhid govorili:

"Zar on bogove svede na Boga jednog? To je zaista nešto veoma čudno" POG. Sad 5

I kaže Uzvišeni o prethodnim narodima:

"I tako je bilo, ni onima pre njih nije došao ni jedan poslanik a da nisu rekli: – čarobnjak je, ili lud je" POG. Dharijet 52

I kaže Uzvišeni opisujući nam mnogobošce:

"Kad se Allah samo spomene, grče se srca onih koji u onaj svijet ne vjeruju, a kad se spomenu oni kojima se oni pored Njega klanjaju, odjednom ih radost obuzme!" POG. Zumer 45

I kaže Uzvišeni opisujući nam poricatelje tevhida:

"To vam je zato što niste vjerovali kad se pozivalo Allahu Jedinom, a vjerovali ste ako bi Mu se neko drugi smatrao jednakim" Gafir 12

Navedeni ajeti pored toga što se odnose na nevjernike, odnose se na sve one koji u sebi nose ove osobine, pa makar za sebe tvrdili da su muslimani, istovremeno se suprotstavljajući onima koji pozivaju u tevhid. U tom njihovom suprotstavljanju takvi ljudi ne biraju sredstva, pa na pozivaće tevhida iznose laži i neistinu nazivajući ih pogrdnim imenima, sve u cilju da odvrate i udalje od tevhida s kojim je Allah slao svoje Poslanike. I takvi ljudi se ne boje onog što je Uzvišeni od njih zatražio (da mu ne pripisuju druga), ali kad se spomenu oni kojima se oni pored Allaha klanjaju njih strah i radost obuzme ovisno o situaciji u kojoj se nalaze. Pa teško njima zbog onoga što čine.

STAV ULEME PREMA TEVHIDU

Zaista su učenjaci nasljednici vjerovjesnika, a prvo u šta su vjerovjesnici pozivali jeste tevhid kojeg je Allah Uzvišeni spomenuo riječima:

"A Mi smo svakom narodu poslanika slali, Allaha, robujte i taguta se klonite. POG. Nahl. 36 (tagut – šejtan)

Zbog sadržaja ovog ajeta vidimo da prvo sa čim ulema treba početi jeste tevhid s kojim su i poslanici počeli. Pa da pozivaju ljude u tevhid kroz sve vrste njegovog ibadeta, a posebno se to odnosi na dovu za koju Muhammed a.s. kaže: "Dova je "ibadet" PR. Tirmizi

A većina je muslimana danas upala u širk, i umjesto Allaha oni pozivaju drugoga. A to je povod njihovoj nesreći, i nesreći prijašnjih naroda koje je Allah dž.š. uništio upravo zbog toga što su mu druge ravnim smatrali.

Stav uleme prema tevhidu deli se na:

1 – Ulema koja je shvatila tevhid, njegovu važnost i vrste. Isto tako su shvatili širk i njegove vrste. Pa su izvršili svoju dužnost i objasnili ljudima korist tevhida i štetu širka. To su dokazivali Kur'anom i vjerodostojnim sunnetom, pa su tu ulemu okrivili kao što su i poslanike pre toga okrivili lažnim optužbama, ali su bili strpljivi i nikada nisu posustali, a njihova je parola:

"I otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način" Muzemil 10

A u prošlosti je Lukman savjetovao svoga sina:

"O, sinko moj, obavljaj molitvu i traži da se čine dobra dijela, a odvraćaj od rđavih, i strpljivo podnosi ono što te zadesi – dužnost je tako postupiti" POG. Lukman 17

2 – Ulema koja je zapostavila poziv u tevhid, koji je glavni stub Islama. Pa su ljude pozivali na obavljanje namaza, pozivali su ih na suđenje u skladu s Kur'anom, pozivali su u džihad a da prethodno nisu ispravili pokvareno vjerovanje kod ljudi i kao da ne čuju Uzvišenog Allaha gdje kaže:

"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili" POG. En'am 88

A da su tevhidu dali prednost pre svega drugog kao što su to učinili Allahovi poslanici, zabjeležili bi veliki uspjeh, Uzvišeni bi ih Allah pomagao kao što je pomagao Svoje Poslanike. Kaže Uzvišeni:

"Allah obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra dijela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti, kao što je postavio one pre njih, i da će im zacjelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah bezbjednošću zamjeniti, oni će se samo Meni klanjati i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji posle toga budu nezahvalni – oni su pravi griješnici" POG. Nur. 55

Iz ovoga ajeta se jasno vidi da je uslov Allahove pomoći tevhid.

3 – Ulema koja je totalno zapostavila poziv i tevhid i borbu protiv širka, bojeći se napada ljudi ili svojih radnih mjesta t.j. položaja. Pa su prikrili znanje, a Allah im je Naredio da ga ljudima dostave, i zaslužili su riječi Uzvišenog:

"One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili i pravi put koji smo u Knjizi označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju" POG. Bekare 159

Kaže Poslanik a.s.:

"Ko bude upitan o znanju pa ga pritaji, zaizda se sudnjega dana uzdama od vatre" PR. Ahmed-sahih

4 – Ulema koja se suprotstavlja sadržaju tevhida, jer oni dozvoljavaju da se dove pored Allaha upućuju i vjerovjesnicima i dobrim ljudima, i mrtvacima, što predstavlja otvoreni širk. I oni preokreću značenje ajeta koji upozoravaju na opasnost od širka, time što kažu da musliman ne čini širk, a kao da su gluvi i nijemi na riječi Uzvišenog Allaha koji kaže:

"Biće sigurni samo oni koji vjeruju i vjerovanje svoje s mnogoboštvom ne mješaju, i oni su na pravom putu" POG. Em'am 82

Shodno ovom ajetu musliman može upasti u širk, kao što je to danas nepobitna činjenica u Islamskom svijetu. To su oni koji ljudima dozvoljavaju da svoje dove upućuju drugima pored Allaha. Dozvoljavaju da se mrtvac pokopa u džamiji, dozvoljavaju kruženje oko grobova tražeći pomoć od mrtvaca i druge rđave novotarije.

A Poslanik nas a.s. upozorava tih ljudi, pa kaže:

"Ono čega se bojim mome ummmetu, jesu imami koji vode u zabludu" Tirmizi

Upitan je jedan od ranijih šejhova Al-azhara da li valja klanjati prema grobu? – Pa je odgovorio – "Zašto ne bi valjalo kad znamo da je grob Muhammeda a.s. unutar njegove džamije i ljudi klanjaju prema njegovom grobu".

Ali mi kažemo da je ovaj šejh zaboravio da Muhammed a.s. nije pokopan u džamiji već u kući Aiše r.a. jer je mjesto Poslanikove smrti istovremeno i mjesto njegovog pokopa. A on je a.s. zabranio namaz prema grobu, pa je govorio: "Allahu moj, Tebi se utičem od znanja koje ne koristi" PR. Muslim (t.j. ono znanje koga drugog ne naučim, niti radim njime, niti sam pak to naredio).

5 – Oni ljudi koji su uzeli govor svojih šejhova i njima se pokorili u griješenju prema Allahu, oštro su se sukobili s riječima njihovog Poslanika a.s. koji kaže:

"Nema pokoravanja stvorenom u griješenju prema Stvoritelju" PR. Ahmed

Takvi će se ljudi grdno pokajati sudnjega dana zbog te njihove pokornosti prema tim "šejhovima", ali toga im dana pokajanje neće koristiti jer Uzvišeni Allah nam opisuje nevjernike i one koji su njima saučesnici u nekim stvarima, pa kaže:

"Na dan kada se njihova lica u vatri budu prevrtala govoriće:

Kamo sreće da smo se Allahu pokoravali i da smo Poslanika slušali -, i govoriće: – Gospodaru naš, mi smo

prvake naše i starješine naše slušali, pa su nas oni s pravog puta odveli – Gospodaru naš, podaj im dvostruku patnju i prokuni ih prokletstvom velikim" Ahzab 66-67 (t.j. pratili smo naše prvake i starješine koji su istovremeno bili naši šejhovi (hodže), i time smo se Poslanicima suprotstavili, jer smo vjerovali da je istina kod naših šejhova, i da su oni na nečemu, a kad ono nisu ni na čemu). Odlomak iz Ibni Kethirovog tefsira.

SUKOB TEVHIDA I ŠIRKA

Sukob tevhida i širka vuče svoje korjene još iz vrijemena Nuha a.s. koji je svoj narod pozivao u tevhid i poticao ih na napuštanje robovanja kumirima. I tako je Nuh a.s. u svome narodu ostao 95O g. vršeći svoj zadatak pozivajući svoj narod u tevhid. Ali, njihov je odgovor na tu njegovu misiju bio slijedeči kako to Uzvišeni spominje:

"I govore – nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suva'a, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte, a već su mnoge u zabludu doveli" POG. Nuh 23

Prenosi imama Buhari od ibni Abbasa da je u komentaru ovog ajeta rekao: "Spomenuta imena u ovom ajetu su imena dobrih ljudi iz Nuhova a.s. naroda. Neposredno nakon njihove smrti šejtan je nadahnuo njihov narod da mjesta na kojima su sedeli ti ljudi uzmu za svoje sedenke. Pa su oni ta mjesta nazivali njihovim imenima t.j. imenima tih pokojnih ljudi, ali su ih učinili bogomoljama. I tako sve dok ta generacija ljudi nije pomrla, a da nisu iza sebe ostavili znanje o tim mjestima i zbog čega su ih tako nazvali. Pa su njihova pokoljenja to zanemarili i počeli su obožavati ta mjesta t.j. kamenje i kumire koji su predstavljali te ljude".

Nakon Nuha a.s. dolaze Poslanici koji svoje narode pozivaju u vjeru Allaha Jedinoga Uzvišenog. Poslanici su njima naređivali da ostave i klone se svega što se obožava mimo Allaha, jer to ne zaslužuje obožavanje. Pa poslušaj Kur'an koji ti govori o njima:

"A Adu – njegova brata Huda. O narode moj – govorio je on – Allahu se klanjajte, vi drugog boga osim Njega nemate zar se ne bojite?" Ea'raf 65

"A kad Ibrahim ocu svome i narodu svome reče: – nemam ja ništa s onima kojima se vi klanjate, ja se samo klanjam Onome koji me je stvorio, jer će mi On doista pravi put ukazati" POG. Zuhruf 26-27

A odgovor svih mnogobožaca na poziv vjerovjesnika jeste jedinstven. Svi su se oni suprotstavili i poricali ono s čime bi im poslanici dolazili. I pružali su žestoki otpor tevhidu sa svim onim sredstvima koje su posjedovali kod sebe.

Poslanik je a.s. u svom narodu bio poznat kao poverljivi i istinoljubivi. Ali kad je svoj narod pozvao u tevhid, da im samo Allah bude Bog, i da se klone božanstava koja su obožavana od strane njihovih predaka, mnogobožaca, najednom su zaboravili da je taj isti Muhammed bio kod njih povjerljivi, onaj koji ljubi istinu, ali je sada postao lažljivac ili čarobnjak.

A Kur'an nam daje sliku njihove kratkoumnosti, pa ih opisuje: "Zar on da božanstva svede na Boga jednog? To je zaista nešto veoma čudno" POG. Sad 5

"I tako je bilo, ni onima pre ovih nije došao ni jedan poslanik, a da nisu rekli: – čarobnjak je; ili: – lud je; POG. Dharijat 52

Ovo je bilo stanje svih poslanika koji su pozivali u tevhid, a isto tako iz ajeta se vidi i stanje njihovih naroda, lážljivaca koji su na njih potvarali.

A danas u ovom našem modernom dobu kada musliman poziva svoju braću ka plemenitom moralu, istini i povjerenju, niko im se ne suprotstavlja. Ali ako

poziva u tevhid i iskreno ispovjedanje vjere samo Jedinom Allahu, i da dove svoje osim Allahu nikom drugom ne upućuju, jer one kojima su dove upućene jesu samo ljudi robovi Allahovi. I vidimo kako muslimani iznenada ustaju protiv onog koji poziva u tevhid i okrivljavaju ga raznim lažnim optužbama, nazivaju ga "vehabijom" da bi ljude spriječili da ne prihvate njegov iskreni poziv u tevhid. A, ako taj isti muslim svoje mišljenje dokaže ajetom ili hadisom, oni koji ga napadaju kažu: – ovo su njihovi vehabiski ajeti i hadisi -.

A ako musali (klanjač) stavi svoje ruke na prsa, i na tešehudu pokreće svoj kažiprst kao što je to činio Muhammed a.s., muslimani ga odmah nazivaju – vehabija –.

Iz ovoga vidimo da je termin – vehabi – postao simbol onog muslimana koji poziva samo Allahu Jedinom i dosledno prati sunnet Njegovog Poslanika. A ime -vehabija- vuče korijen iz arapskog glagola –VEHEBE– koji znači darovanje. A Uzvišeni je Allah u Svojoj Knjizi sebe nazvao – Vehab – (Onaj koji mnogo daruje).

Pa sada nam je jasno da je On darovao tevhid, koji je najveća blagodat koju On daruje Svojem robu. Pa nikakvo čudo da onaj koji poziva u tevhid zadobije nadimak -vehabija-, jer on poziva ljude u ono što Allah svojom mudrošću daruje, t.j. tevhid.

Neka oni koji pozivaju u tevhid budi strpljivi i neka se ugledaju na svog Poslanika o kome Njegov Gospodar kaže:

"I otrpi ono što oni govore i izbjegavaj ih na prikladan način" Muzemil

"Izdrži ono što oni govore, i ne slušaj ni grešnika ni nevjernika njihova" POG. Dehr 24

Muslimani moraju prihvatiti poziv u tevhid, i da vole one koji pozivaju u isti. Zato što je tevhid poziv svih ranijih poslanika i vjerovjesnika, i on je poziv našega Poslanika Muhammeda a.s.

Pa ko voli Muhammeda a.s. taj voli poziv u tevhid, a ko ne želi poziv u tevhid, pa taj ne želi onoga čije je ime Muhammed s.a.v.s.

SUD PRIPADA JEDINO ALLAHU dž.š.

Uzvišeni je Allah stvorio ovaj svijet da bi taj svijet samo Njega Jedinoga robovao. I ljudima je Slao poslanike, da bi ih poslanici podučavali tevhidu. I putem poslanika je On Uzvišeni Objavio ljudima nebeske knjige, da bi sudili istinom i pravednošću među ljudima. I taj je sud predstavljen u govoru Uzvišenog Allaha i u govoru Njegovog Poslanika a.s. A ovaj sud obuhvata ibadet, međusobne odnose ljudi, njihovo vjerovanje, zakonodavstvo, politiku i druge stvari koje se tiću čovjeka.

1. SUD U AKIDETU (vjerovanju)

Prvo s čime su vjerovjesnici počeli svoj poziv jeste ispravljanje akideta kod ljudi, i da'vet u tevhid. Pa vidimo Jusufa a.s. kako u zatvoru poziva svoja dva druga u tevhid kada su ga upitali o njihovom snu, a pre nego im je on protumačio snove, reče njima: "O, drugovi moji u tamnici, ili su bolji raznorazni bogovi, ili Allah, Jedini i Svemoćni? Oni kojima se mimo Njega klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši – Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada samo Allahu, a On je naredio da osim Njemu drugom ne robujete. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna" POG. Jusuf 39-40

2 – SUD O IBADETU (robovanja Allahu)

Pravila ibadeta trebamo uzimati iz Kur'ana i vjerodostojnog sunneta uzimajuči za argument reči poslanika a.s.:

"Klanjajte kao što vidite mene da klanjam" PR. Muslim-Buhari

"Uzmite od mene svoje obrede" PR. Muslim

Takođe nam je argument reč svih imama mudtehida koji su govorili – ako je hadis tačan to je moj mezheb (pravac)-. Pa ako se mišljenje imama razilaze, pratimo mišljenje onoga čiji je dokaz jači uzet iz Kur'ana i vjerodostojnog sunneta.

3 – SUD U MEĐUSOBNIM ODNOSIMA koji obuhvata:

– kupoprodaju, kreditiranje i sl. s time da se odnosi urede po Kur'anu i sunnetu jer Uzvišeni Allah kaže:

"I tako mi Gospodara tvoga, oni neće biti vernici dok za sudiju u svojim sporovima tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osete i dok se sasvim ne pokore" – povod objave ovog ajeta je slijedeći:

Dva su se čovjeka sporila oko jednog pojila, pa su presudu prepustili Poslaniku a.s. pa je on a.s. Zubejru da napojiti. Pa je onaj drugi rekao: (Nisa 65) presudio si njemu u korist jer je on sin tvoje strine.

Pa je Uzvišeni Objavio gorenavedeni ajet". PR. Buhari

4 – SUD KRŠENJA ODREĐENOG PROPISA i kazna predviđena za određeni krivični postupak. Kaže Uzvišeni u Svojoj Knjizi:

"Mi smo im u njemu propisali; glava za glavu, i oko za oko, i nos za nos, i uho za uho, i zub za zub, a da rane treba uzvratiti. A onome ko od odmazde odustane, biće mu to od greha iskupljenje. Pa oni koji ne sude prema onome što je Allah Objavio pravi su nasilnici." POG. Maide 45

5 – SUD U ZAKONODAVSTVU PRIPADA SAMO ALLAHU, jer On kaže:

"On vam pripisuje u vjeri isto ono što je Propisao Nuhu i ono što objavljujemo tebi" POG. Sura 13

A, Uzvišeni je Allah porekao nevjernicima pravo propisivanja zakonodavstva, jer sud pripada samo Njemu Uzvišenom koji kaže:

"Zar oni imaju božanstva koja im propisuju da vjeruju u ono što Allah nije naredio?" POG. Sura 21

SUŠTINA

Dužnost je muslimanima da sude Kur'anom vjerodostojnom predajom sunneta. I da se u svim sporovima povrate, shodno riječima Uzvišenog: "I sudi prema onom što Allah objavljuje" Maide 49

A, Poslanik a.s. kaže:

Muslimanima je dužnost da neislamske zakone u svojim zemljama totalno odstrane k.n.pr. engleski i francuski zakonik koji se oštro suprotstavljaju Islamskom zakoniku. I na muslimanima je da svoje sporove ne razrešavaju u sudnicama koje sude onim što Allah nije objavio, i da svoje sporove povrate Islamskom sudu kod onoga u koga obe strane imaju povjerenja zbog njegovog znanja i pravednosti. A ovo je njima bolje, jer je njima Islam pravedan i pravedno izravnjava račune među njima. Isto tako on ovim postupkom uštеđuju sebi veliku sumu novca koju potroše u tim neznabožačkim sudionicama bez ikakve koristi. Osim toga ako oni svoje sporove prepuste tim sudionicama, njih čeka Allahova kazna zbog toga što su ovozemljski zakon pretpostavili nad Allahovim zakonom, i samim tim postali nasilnici zaslužni kazne.

ČEMU PREDNOST – AKIDETU ILI VLASTI?

Na ovo nam pitanje odgovara cjenjeni i voljeni nam profesor dr. Muhammed Kutb. A, evo i teksta pitanja:

– Neki kažu da se Islam može povratiti samo dominacijom nad vlašću, dok drugi kažu da se Islam može povratiti samo putem ispravljanja akideta (vjerovanja) kod ljudi; i društvenog vaspitanja. Koja je od ove dve postavke ispravna?

ODGOVOR:

– Kako će dominacija nad vlašću biti postignuta ako muslimani ne isprave akide, i vjeruju pravim imanom, i budu stavljeni na kušnju u vjeri pa izdrže, pa da se bore na putu Allahovom, pa da sude Allahovom vjerom na Zemlji. Vlast nam neće doći s neba, niti če se s njega spustiti. Ali, ipak sve dolazi s neba pod uslovom da čovjek uloži svoj trud koji je Allah propisao čovjeku: "Da Allah hoće On bi im se osvetio, ali On želi da vas iskuša jedne pomoću drugih". POG. Muhammed 4

Mora se početi ispravljanjem akideta i vaspitavati generaciju tim ispravnim akidetom. Generacija koja će biti iskušana, pa će se strpiti i izdržati. Kao što je to bio slučaj s prvom generacijom".

NAJVEĆI ŠIRK I NJEGOVE VRSTE

Najveći širk znači pripisavati Allahu sudruga i tom zamišljenom sudrugu robovati, kao što se robuje Allahu ili mu prinositi žrtvu kao što se prinosi Allahu. Prenosi se od ibni Mes'uda da je rekao:

– Upitao sam vjerovjesnika a.s.koji je grijeh najveći? Reako je – Da Allahu pripišeš druga, a On te je stvorio". PR. Buhari-Muslim

VRSTE OVOG ŠIRKA

1 – Širk u dovi – To znači upućivati dove drugom mimo Allahu k.n.pr. tražiti obskrbu ozdravljenja i tome slično. I sve to tražiti od vjerovjesnika ili dobrih ljudi koji su ovaj svijet odavno napustili, misleći da su oni u stanju otkloniti nevolje i uslišati dove.

Kaže Uzvišeni: "I, pored Allaha, ne moli se onome ko ti ne može ni koristiti ni nauditi, jer ako bi to uradio bio bi uistinu nevjernik". POG. Junus 106

A, Poslanik a.s. kaže:

"Ko umre pripisujući Allahu sudruga, uniđe u vatru". PR. Buhari

A da je upućivanje dove mrtvima ili odsutnima pravi širk, svedoće nam riječi Uzvišenog:

"A oni kojima se, pored Njega klanjate, ne posjeduju ništa. Ako im se molite, ne čuju vašu molbu, a da i čuju, ne bi vam se odazvali; na sudnjem danu će poreći da ste ih Njemu ravnim smatrali. I niko te neće obavjestiti kao Onaj koji zna." POG. Fatir 13-14

2 – Širk u Allahovim svojstvima –

- Kao što neki ljudi vjeruju da su poslanici i evlije znali nepoznato t.j. nevidljivo. Kaže Uzvišeni:

"U Njega su ključevi svih tajni, samo ih On zna." POG. En'am 59

3 – Širk u iskazivanju ljubavi, t.j. voljeti nekog kao što se voli Allah, kaže Uzvišeni:

"Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli, ali pravi vjernici još više vole Allaha". Bekare 165

4 – Širk u iskazivanju pokornosti, t.j. pokoravanje šejhovima i hodžama u griješenju misleći da je to dozvoljeno. Kaže Uzvišeni:

Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje". POG. Tevbe 31

Ovo se pokoravanje isto tako iskazuje tim šejhovima i hodžama kada nešto halale, a drugo harame, i niko im na to ne prigovori.

Kaže Poslanik a.s.:

"Nema pokoravanja stvorenom u griješenju prema Stvoritelju". PR. Ahmed

5 – Širk zvani -hulul-

– To je vjerovanje da je Allah dž.š. utopljen u sva živa bića, a isto tako i bića u Njemu. Osnivač ovog boles-

nog vjerovanja je sufija po imenu Mahjudin ibn Arebi koji je rekao:

"Gospodar je rob, a rob je gospodar" – zbog ovih njegovih riječi Islamska je ulema proglasila ovog čovjeka kafirom.

A drugi sufija (derviš) kaže;

"A pas i svinja nisu drugo do naše božanstvo,

a Bog nije ništa drugo nego onaj svečenik u crkvi".

6 – Širk vladanja, t.j. upravljanja

– To je vjerovanje sufija i njima sličnih, da neke evlije (bogougodnici) raspolažu snagom upravljanja svemirom. Takve oni nazivaju -AKTAB- i pored toga u šta oni vjeruju kao da ne čuju riječi Allahove s kojima On Pita mnogobošce:

"I ko upravlja svim? – Allah – reći će oni". POG. Junus 31

7 – Širk u strahu

– To je vjerovanje da neke evlije i mrtvaci, ili neki odsutni posjeduju moć nanošenja štete, zbog straha kojeg izazivaju kod ljudi. Kur'an upozorava muslimane na ovu vrstu širka, pa kaže:

"Zar Allah nije dovoljan robu Svome? A oni se plaše onima kojima se pored njega klanjaju". POG. Zumer 36

A što se tiče straha od tmine ili nekih divljih životinja, pa to je sasvim normalno, i nema nikakve veze sa širkom.

8 – Širk u vladavini

– To je izdavanje zakona koji su suprotnosti s Islamskim, i da onaj koji izdaje taj zakon argumentira to na taj način što kaže da je Islam za ovo vrijeme nemoćan kao zakonik. Ovo obuhvata vladara i onoga koji živi pod tim zakonom. I ovo je širk ako onaj koji živi pod tim zakonom učestvuje u mišljenju s onim koji taj zakon izdaje.

9 - Najveći širk uništava sve poslove. I ovaj širk Allah dž.š. ne oprašta, osim s pokajanjem i ostavljanjem širka. Kaže Uzvišeni: "A tebi, i onima pre tebe, objavljeno je Ako budeš Allahu druge ravnim smatrao, tvoja dijela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti." POG. Zumer 65

"Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge ravnim smatraju, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga. A, daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan." POG. Nisa 116

10 – Širk se djeli na puno vrsta. Ima ga največeg, a ima ga i najmanjeg. Musliman ga se mora čuvati. A, Poslanik nas a.s. uči da kažemo slijedeće: "Allahu naš, mi se tebi utječemo da nešto od onoga što znamo Tebi ravnim ne učinimo, i od Tebe tražimo oprosta od onoga što ne znamo". PR. Ahmed-hasen

PRIMER ONOGA KOJI MIMO ALLAHA PRIZIVA DRUGOG

Kaže Uzvišeni:

"O ljudi, evo jednog primera, pa ga poslušajte: – Oni kojima se vi pored Allaha klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja". POG. Hadz 73

Uzvišeni se Allah obraća ljudima ovim uzvišenim primjerom iz navedenog ajeta govoreći njima da oné koje prizivate mimo Allaha, nisu vam u stanju pomoći, već one koje prizivate sebi ne mogu pomoći, pa makar se sakupili da nešto urade, t.j.stvore jednu malu mušicu. A kad bi ta mala mušica upala u tanjir nekoga od tih ljudi, možda bi im čak zgadila to jelo, i nakon toga ona bi opet

preletjela, a oni možda ne bi čak stigli uhvatiti je. I ovo je dokaz slabosti tih ljudi. Pa kako vi, o ljudi, prizivate poslanike i evlije mimo Allaha?

I ovim primerom se strogo kori onaj koji pored Allaha priziva poslanike i evlije. Kaže Uzvišeni:

"Samo se Njemu može moliti; A oni kojima se pored Njega mole – neće im se odazvati, kao što ni voda neće stići u usta onome koji prema njoj samo dlanove svoje pruži; molitva nevernika je stvar izgubljena". POG. R'ad 14

Iz ovoga ajeta možemo zaključiti da se dove upućuju samo Allahu Jedinom. A oni koji mimo Allaha prizivaju druge, oni ne mogu pomoći u ničemu jer su stvoreni, kao što su i oni koji ih prizivaju stvoreni. Oni im se neće odazvati, i njihov je primjer jednak s onim koji žedan pruža svoju ruku ka dubini bunara u želji da dohvati sebi vode, ali mu to ne uspeva zbog dubine bunara i kratkoće njegove ruke. Pa oni koji mimo Allaha prizivaju druge jesu pravi nevjernici, i njihova je dova izgubljena stvar kojoj se nema ko odazvati.

Dragi brate, čuvaj se da u svome neznanju druge Allahu poravnaš pa da budeš od onih koje je Allah nazvao nevjernicima. Dovi samo Jedinom Allahu i ustraj u tome.

KAKO OPOVRGNUTI ŠIRK

Opovrgavanje širka se ne može postići osim opovrgavanjem triju glavnih vrsta širka:

1. Širk u postupcima Gospodara

– to je vjerovanje da uz Allaha postoji drugi stvoritelj koji označava sebe kao upravljača svemirom. Kao što sufije-derviši vjeruju da je Allah upravljanje pojedi-

nim djelovima svjeta prepustio nekim evlijama koji su u stanju upravljati (AKTAB)[1]

I ovo pokvareno vjerovanje ne zaostaje ni u čemu od vjerovanja mušrika pre dolaska Islama, a Allah ih nakon toga pita:

"I ko upravlja svim? – Allah – reći će oni" POG. Junus 31

Čitao sam u knjizi "Kafi fi redi ala el-vehabi", čiji je pisac oboleli sufija koji kaže:

"Allah ima robove koji nečemu kažu budi i ono bude".

Ovi su ljudi najveći lažljivci i mnogobošci. Dragi brate, ti koji voliš istinu, poslušaj Allahove reči u poglavlju JASIN pa češ se uvjeriti da ti ljudi nisu ljudi već životinje.

"I zaista, kada On nešto hoće, samo za to rekne: – budi i ono bude" POG. Jasin 82

"Samo On stvara i upravlja" POG. El-A'raf 54

2. Širk u ibadetu

To je obožavanje određene ličnosti za koju se vjeruje da posjeduje božanske moći. Pa neznalice od njih traže pomoći kada se nađu u nevolji ili nezgodi. A ovo je stvarna činjenica u Islamskom ummetu danas. A još veći grijeh od ovih neznalica snose neki šejhovi koji podržavaju ovu vrstu širka, ali je nazivaju imenom -TEVESUL- t.j. posredovanje. Nazivaju ovaj širk drugim imenom, jer je posredovanje, traženje pomoći od Allaha posredstvom neke ličnosti, a to je hrišćansko vjerovanje koje predstavlja pravi kufr. Ti ljudi to rade na taj način što izgovaraju slijedeće riječi: – Pomoć Allahov poslaniče, ja Dejlani pomagaj"[2]

---

1) U prethodnim sam poglavljima spomenuo značenje termina -AK TAB- kod sufija, zato se povrati strani 38 , pa se potseti ovog termina koji je prepun širka kojeg Allah neće nikada oprostiti.

2) Dejlani je čovjek za koga sufije vjeruju da je bio evlija, što je daleko od stvarnosti.

I ove su njihove riječi molitva – dova, a dova je ibadet – pokoravanje, t.j. robovanje nekom, a Poslanik a.s. kaže:

"Dova je ibadet" PR. Tirmizi-sahih

A pomoć se traži samo od Allaha. Kaže Uzvišeni:

"I pomoći vas imanjima i sinovima" POG. Nuh 12

3. Širk u Allahovim svojstvima

– To je pridavati stvorenjima neka svojstva koja su karakteristična samo za Allaha dž.š. kao na primjer – znanje o nevidljivom.

I ova je vrsta širka široko rasprostranjena među sufijama, i među onim koji prijateljuju s njima. A sufija po imenu Busajri hvaleći Muhameda a.s. kaže:

"A od tvoje je dobrote ovaj svijet i njegova štetnost, i od tvog je znanja, znanje pera i levha"[3]

Odavde su neki ljudi (bazirajući se na ova njihova bolesna razmišljanja), ubeđeni da vide Muhammeda a.s. živog kako sedi s njima. I tonući dalje u toj svojoj zabludi oni kažu da u tom njihovom susretu s Poslanikom a.s. upućuju njemu pitanja o tajnama ljudi koje se tiču samo njihovog osobnog života. I nakon toga "znaju" tajne ljudi i onih koji su oko njih , t.j. koji se s njima druže. I nakon svega ovog oni smatraju da posjeduju upravljanje tim ličnostima i da im te ličnosti moraju biti poslušne. A, Allahov Poslanik a.s. ih nije u stanju obavjestiti ni o čemu jer je on a.s. u svjetu Berzehu[4], i nije živ ovim dunjalučkim životom, a i da je bio živ on ne bi znao nevidljivo kao što o tome obavještava Kur'an:

"A kad bi ja znao nepoznato, stekao bih mnoga dobra, i zlo me ne bi dohvatilo" POG. El-Ea'raf 188

---

3) LEVH – ploča u kojoj se nalaze stvari koje je Allah odredio čovjeku i osim Njega Uzvišenog niko drugi ne posjeduje znanje o onome što se u Levhu nalazi.

4) BERZEH – zadgrobni život u kome se nalaze duše do dana kada će se proživiti sve da bi polagalo račun svome Gospodaru

Nakon ovog ajeta mi pitamo ove ludake: – Poslanik je još za vrijeme svoga života bio onemogućen znati nepoznato, a kako tek danas nakon njegove smrti i preseljenja na ahiret?

A kada je Poslanik a.s. čuo da jedna od poslužavki u svojoj dovi kaže: – A u nama je Poslanik, zna šta će biti sutra; reče joj: ostavi se toga, i reci ono što si ranije govorila – (t.j. moli se samo Allahu kao što si to i ranije činila). PR. Buhari

A, Allah dž.š. neke poslanike ponekad i obavještava o nečem nevidljivom, pa kaže Uzvišeni:

"On tajne zna, i On tajne Svoje ne otkriva nikome, osim onome koga On za poslanika odabere" POG. Džinn 26-27

KO JE MONOTEIST (JEDNOBOŽAC)

Ko opovrgne ove tri vrste širka i bori se protiv toga da se one pripišu Allahu, i prizna Allahovo jedinstvo, i samo Njega Jedinoga slavi u ibadetu i dovi i Njegovim svojstvima, taj zaslužuje da se nazove jednobošcem koga obuhvataju sve blagodeti koje su karakteristične samo za one koji robuju samo Jedinom Allahu.

A onaj koji povjeruje u jednu od ovih tri vrsta ne naziva se jednobošcem, već se na njega odnosi slijedeći ajet:

"A da su oni druge Njemu ravnim smatrali, sigurno bi im propalo ono što su činili" POG. En'am 88

"Ako budeš druge Allahu ravnim smatrao, tvoja djela će sigurno propasti, a ti ćeš izgubljen biti" POG. Zumer 65

A ako se onaj koji je vjerovao u ovu vrstu širka pokaje onda se naziva jednobošcem. Allahu naš, učini da samo Tebi Jedinoga robujemo.

SKRIVENI ŠIRK I NJEGOVE VRSTE

Svaki put koji vodi prema skrivenom širku, ali i pored toga ne dostigne stepen ibadeta, i ne izvodi iz Islama, karakteriše se terminom laki, t.j. skriveni širk.

1. OPČINJENOST SOBOM – želeći se prikazati drugima. Kao onaj musliman koji radi za Allaha, ali i

pored toga on ulepšava svoja djela i namaz da bi bio pohvaljen od strane ljudi. Kaže Uzvišeni:

"A onaj koji priželjkuje susret sa svojim Gospodarem, pa neka čini dobra djela, i ne pridružuje robovanju Gospodara svoga ikog" POG: Kehf 110

A, Poslanik a.s. kaže:

"Najskrivenije što se vama bojim jeste najmanji širk: -raja-;

Allah će na sudnjem danu nakon što će završiti i s naređivanjem (kažnjavanjem) ljudi shodno njihovim djelima reči: – pođite onima kojima ste se na dunjaluku prikazivali i vidite dali ćete kod njih naći nagrade". PR. Ahmed-sahih

2. ZAKLINJANJE DRUGIM A NE ALLAHOM – jer Poslanik a.s. kaže:

"Ko se zakune drugim, a ne Allahom, pripisao je Allahu druga" AHMED sahih

Ali, ponekad zaklinjanjem drugim, a ne Allahom, može biti i najveći širk u slučaju ako onaj koji se zaklinje vjeruje u to da mu onaj kojim se zaklinje može naškoditi ako slaže na njega u tom svojem zaklinjanju.

3. SKRIVENI ŠIRK – kojeg je ashabij ibn Abbas prokomentarisao rečima nekih ljudi – kako Allah hoće i ti – ili kao što neki ljudi kažu_ – da nije Allaha i tebe ne bih uspeo.

Kaže Poslanik a.s.

"Nemojte reči: –.kako Allah želi i kako fulan (taj i taj), nego recite: – kako Allah želi pa zatim želi fulan" PR. Ahmed-sahih

VIDLJIVI OBLICI ŠIRKA

Može se slobodno reči da su nevolje koje su zadesile današnji Islamski svjet, rezultat pogrešnog shvatanja

Islama kod ljudi, i razni oblici mnogoboštva koji su itekako prisutni u životima muslimana koji na žalost ne znaju o svojoj vjeri ništa, osim bajki i praznih priča koje su čuli od nekih lažnih šejhova.

A sa druge pak strane, ono što muslimani susreću od smutnji, potresa i ratova, i razne vrste patnji koje je Allah na njih Spustio kao rezultat njihovog okretanja i zapostavljanja tevhida. A kod današnjih se muslimana mogu vidjeti razne vrste mnogoboštva, koje oni istovremeno smatraju Islamom, pa zbog toga te vrste mnogoboštva i ne poriču. Međutim, znamo da je Islam došao upravo zbog toga da bi sve vrste mnogoboštva uništio, kako bi se na Zemlji robovalo Jedinom Uzvišenom Allahu.

Ovde ćemo navesti kao primer neke vrste širka među muslimanima koji na žalost ne poznaju ćud ove opasnosti

1. Sahranjivanje nekih ljudi unutar džamije.

Pa vidimo u nekim delovima svjeta grobove izgrađene unutar džamija, a nad njima izgrađene kupole, i svedoci smo da neki klanjači stanu uz te grobove i umjesto da mole Allaha za svoje potrebe, oni to traže od mrtvaca u tim grobovima.

A Poslanik a.s. taj je postupak strogo osudio riječima:

"Prokleo je Allah jevreje i hrišćane koji su grobove svojih poslanika bogomoljama učinili". P. Buhari-Muslim

Iz ovog poslanikovog hadisa vidimo da je sahranjivanje u džamiji strogo zabranjeno, sve u cilju zakrčiti put širenju širka među muslimanima.

2. Uzdizanje pojedinih osoba iznad njihovih ljudski osobina. Pa vidimo neke neznalice kako zbog nekih ljudi prinose kurbane njima u čast, i njima prinose svoj zavjet, a kurban se i zavjet polaže samo Allahu dž.š. Kaže Uzvišeni:

"Oni (iskreni muslimani) izvršavaju zavjete i strahuju od dana čije će zlo biti razasuto". POG. Insan 7

3. Prinošenje žrtve-kurbana kod grobova nekih dobrih ljudi za koje pojedinci vjeruju da su to evlije, pa makar taj kurban bio namenjen Uzvišenom Allahu, zato što je ovaj postupak identičan postupku predislamskih mnogobožaca, koji su žrtve prinosili na grobove svojih zamišljenih božanstva. Kaže Poslanik a.s.: "Prokleo je Allah onog koji drugome umjesto Allahu kolje." PR. Muslim

4. Obavljanje namaza naspram groba nije dozvoljeno, jer Poslanik a.s. kaže: "Nemojte sediti na grobovima, niti klanjati naspram njih". PR. Muslim

5. Suditi onim što Allah nije objavio k.n.pr. demokratija koja se oštro suprotstavlja Kur'anu i sunnetu Muhammeda a.s.

I svaki onaj koji podržava sisteme koje Allah nije objavio jeste mnogobožac – nevjernik. Kaže Uzvišeni:

"Ako ne sudi onim što je Allah objavio, pa oni su nevjernici". Maide 44

6. Pokoravanje onom koji posjeduje vlast državnu ili bilo koju drugu, koja se suprotstavlja Kur'anu ili sunnetu Muhammeda a.s. koji je rekao:

"Nema pokornosti stvorenom u griješenju prema Stvoritelju". PR. Ahmed

Ova se vrsta širka naziva mnogobožačka pokornost;

"Svoje su sveštenike i monahe sebi bogovima uzeli mimo Allaha, i Mesiha sina Merjemina, a naređeno im je bilo da se Bogu Jedinom klanjaju, On je Jedan, Jedini, slavljen neka je od onoga što mu oni pripisuju". POG Tewbe 31

SMUTNJA I ŠTETNOST ŠIRKA – mnogoboštva

Širk za sobom nosi smutnje i štetnost koje se itekako negativno odražavaju na život pojedinca i društva uopše. Navešćemo samo neke od tih smutnji i štetnosti, da bi poštovanom čitaocu željnog istine, dobližili sliku ove veoma opasne bolesti kod neznalaca.

1. ŠIRK je omalovažavanje ljudske ličnosti, on predstavlja izdaju čovjekovog ponosa, uništenje njegove ljudske vrijednosti i visokog položaja koji mu je Allah dž.š. podario. A čovjek je Allahov namjesnik na Zemlji. Uzvišeni je Allah čovjeka naučio imenima svih stvari, i njemu je podredio ono što je na nebesima i na Zemlji. I čovjeku je Podario vlast nad prirodom, pa se on njome koristi. Pa je i pored i svega toga čovjek ponizio sebe, pa je neke određene vrste u toj njemu određenoj prirodi uzeo za boga, da se tom nečem pokori i ponizi. A zar postoji veći oblik poniženja za čovjeka od toga da i dan danas vidimo kako na milione ljudi u Indiji obožava kravu koju je Allah dž.š. stvorio čovjeku, da bi mu ona služila dok je zdrava, i da se njome hrani po njegovoj potrebi. Zatim vidimo kako neki muslimani kruže oko grobova pojedinih ličnosti i od njih traže ispunjenje svojih potreba. A oni od kojih se to traži su također Allahovi robovi, koji sami sebi niti mogu pomoći, niti mogu sa sebe kakvu štetu otkloniti. Čak mrtvaci trebaju našu dovu, pa mi njima dovimo, ali od njih ne tražimo. Kaže Uzvišeni:

"A one koji prizivaju mimo Allaha ne stvaraju ništa, a oni su stvoreni, mrtvaci su, živi" nisu. POG. Nahl 20-21.

2. ŠIRK je područje legendi i bajki, zato što onaj koji vjeruje u postojanje nečega što bi mu moglo naškoditi mimo Allaha k.n.pr. zvjezde, džini ili neki zamišljeni duhovi, dovodi svoj um u stanje primanja svakakih legendi i laži. Zbog toga društvena zajednica u kojoj ima

širka otvara svoja vrata raznim gatarima i lažljivcima koji prizivaju znanje o nevidljivom kojeg osim Allaha niko drugi ne posjeduje. Zato se u društvu kao ovo zanemariva predpostavljanje određenih sredstava za ispunjenje Allahovog određenja.

3. ŠIRK je najveće nasilje, poricanje stvarnosti. A ta je stvarnost da nema božanstva osim Allaha i da se osim Njegovog drugi sud ne priznaje. Ali je mnogobožac (mušrik) mimo Allaha sebi druga božanstva uzeo. On ne želi Allahov, već sud njegovih zamišljenih božanstava. Širk je nasilje samom sebi, jer je mušrik sebe učinio robom ne Stvoritelju, već onom koji je stvoren. A Uzvišeni A lah čovjeka stvori slobodnim. I muštrik pored toga što sebi nanosi zlo, on ga nanosi i drugima, jer je njima dao ono što nisu i ne mogu biti, jer njih je uzdigao na stepen božanstva.

4. ŠIRK izaziva strah i užasavanje kod onih koji vjeruju u širk, jer onaj koji vjeruje u takva božanstva i legende u vezi istih, postaje čovjek rastresene nemirne ličnosti i na svakoj strani on vidi svoju propast, jer se oslonio na izmišljena božanstva koja mu nisu u stanju pomoći i zaštititi ga od takvih njegovih misli. A, Uzvišeni Allah kaže:

"Ubacićemo u srca onih koji ne vjeruju strah, zato što su Allahu druge ravnim smatrali, a da On o tome ništa nije objavio". POG. 3/151

5. ŠIRK uništava dobra djela, jer se mnogobošci oslanjaju na posrednike za koje smatraju da će se oni zalagati za njih kod Allaha na sudnjem danu. A hrišćani su nam u tome najbolji primer, jer oni vjeruju u to da je Isa (Isus) razapet da bi im njihove grijehe Allah oprostio putem Isusovog "raspeća".[5] Zbog takvog njihovog pok-

---

5) Ovdje je vrijedno spomenuti da hrišćani vjeruju da je Isa (Isus) razapet na krstu od strane svojih neprijatelja, to Islam ne priznaje,

varenog vjerovanja, ino-hrišćani rade razna ružna i odvratna dijela , verujući da je Isus (Isa) već iskupio njihove grijehove. Na žalost u ovakve posrednike vjeruju i neki muslimani, ne obraćajući pažnju na riječi Muhammeda a.s. koji kaže:

"O, Fatimo, kćeri Muhammedova, traži od moje imovine šta god želiš, kod Allaha ti ničim ne mogu pomoći". PR. Buhari

Kaže Uzvišeni u Svojoj Časnoj Knjizi:

"I oni obožavaju mimo Allaha ono što im neće ni štetiti ni koristiti, i govore: – Ovo su naši zagovarači kod Allaha. Reci: da li vi hoćete da obavještavate Allaha o onome što On ne zna da postoji na nebesima i Zemlji. Neka je slavljen i Uzvišen od onoga što mu pripisuju". POG. Junus 18

6. ŠIRK je povod vječnosti u vatri. Kaže Uzvišeni:

"A onome koji Allahu drugog ravnim smatra, njemu je Allah džennet zabranio, i kraj mu je vatra, a nasilnicima nema pomagača". POG 5/72

Kaže Poslanik a.s.:

"Ko umre prizivajući mimo Allaha drugog, uniđe u vatru". Buhari

7. ŠIRK razdvaja Islamsku društvenu zajednicu. Kaže Uzvišeni: "I ne budite od mnogobožaca, od onih koji su svoju vjeru razdvojili, i u stranke bili. Svaka je stranka onim što ispovjeda radosna". Rum 31/32

---

je Allah dž.š. kaže: "A oni ga nisu ubili, niti su ga razapeli, to se njima samo pričinilo". POG. 4/157

KUFR I NJEGOVE VRSTE

Poricanje postojanja Boga jeste čin koji čovjeka izvodi iz Islama (ako je bio musliman), i to se poricanje djeli na više vrsta, a ovdje ćemo spomenuti neke od vrsta.

1. Poricanje istinitosti Kur'ana i hadisa Muhammeda a.s. ili poricanje nečeg što je došlo u njima. Kaže Uzvišeni:

"Zar vjerujete u dio knjige, a dio poričete". POG. Bekare 85

2. Nevjerovanje koje izaziva oholost i umišljenost, ali i pored toga ta ličnost zna da ono što poriče ustvari jeste istina.

Kao na primer Iblisovo poricanje. Kaže Uzvišeni:

"A kad smo rekli melekima – poklonite se Ademu, pa se pokloniše osim Iblisa, odbi i uzoholi se i bi od nevjernika". POG. 2/34

3. Poricanje i sumnja u sudnji dan. Kaže Uzvišeni:

"I ne mislim da će ikada doći sudnji dan, a ako budem vraćen svome Gospodaru zaista ću ja naći bolje mjesto povratka od ovoga- reče mu njegov drug raspravljajući s njim: – Zar poričeš Onoga što te stvori od Zemlje, pa od kapi vode, pa te savršenim čovjekom učinio". POG. Kehf 36-37

4. NIFAK – licemjerstvo. To znači očitavati pripadnost Islamu jezikom, a istovremeno prikrivati nevjerovanje u srcu. Kaže Uzvišeni:

"To je zato što su povjerovali, pa zatim su porekli, pa im se na srca zapečati, pa oni ne razumiju". POG. Munafikun 3

"A ima od ljudi koji kažu – vjerujemo u Allaha i zadnji dan, a oni nisu vjernici". POG. Bekare 8

5. Onaj koji porekne neki makar mali dio Islama, ili koji napusti namaz ne vjerujući u njegovu obligatnu dužnost, on je kafir (nevjernik), otpadnik od Islama, pa ako se ne pokaje i ne povrati od tog vjerovanja biva ubiven. Također vladar koji ne sudi po onom što je Allah objavio, t.j. porekne Islamski sud, biva nevjernikom. Kaže Uzvišeni:

"A ko ne sudi po onom što je Allah objavio, pa oni su pravi nevjernici". POG. Maide 44

NAJMANJI KUFR I NJEGOVE VRSTE

Ovu vrstu možemo predstaviti u nekoliko tačaka, k.n.pr.:

1. Poricanje Allahove blagodati, a dokaz tome je riječ Uzvišenog koji se obraća vjernicima iz naroda Musaova a.s.;

"I kada je najavio vaš Gospodar: Ako budete zahvaljni, sigurno ću vam povećati, a ako budete porekli, zaista je Moja kazna žestoka." POG. Ibrahim 7

2. Kufr u postupcima.

To je svaki grijeh kojeg je Islam nazvao kufrem, ali se u međuvremenu dotični koji griješi naziva vjernikom. Kaže Poslanik a.s.:

"Nije vjernik bludnik dok bludniči, ni onaj koji pije alkohol dok ga pije". PR. Muslim

Ova vrsta kufra ne izvodi čovjeka iz Islama, ali ako se ne pokaje biva ubiven za blud, bičevan za vino

(neoženjeni se mladić za blud bičuje, dok se oženjeni kamenjuje).

ČUVAJTE SE TAGUTA – šejtana

TAGUT – sve što se obožava mimo Allaha, ili onaj koga obožavaju mimo Allaha, i on je time zadovoljan, i drugi mu se pokoravaju u griješenju prema Allahu i Njegovom Poslaniku s.a.v.s.

A, Uzvišeni je Allah slao poslanike ljudima da bi ih opomenuli da je njihov Bog samo Jedan, Jedini Allah, i da se klone -taguta-.

Kaže Uzvišeni:

"Mi smo poslali svakom narodu poslanika, da Allahu robuju i klone se taguta"[6] POG. Nahl 36

Taguta je puno, nabrojićemo samo neke važnije od njih.

1. ŠEJTAN koji ljude odvraća sa puta Allahova, pa umjesto Allaha ljudi obožavaju šejtana. Kaže Uzvišeni:

"Zar vam nisam naredio o sinovi Ademovi, da ne obožavate šejtana?

Zaista vam je on otvoreni neprijatelj" POG. Jasin 60

2. VLADAR, silnik, koji mjenja Allahove zakone i postavlja propise suprotne Islamskom zakonu. A dokaz nam je riječ Allahova kojom On kudi mnogobošce koji su propisivali zakone s kojima Allah nije bio zadovoljan,

---

6) TAGUT – u arapskom jeziku znači pobunjenik, a misli se na šejtana koji se pobuni naređenju svojega Gospodara, pa ne htede se pokloniti Njegovom prvom namjesniku, Ademu a.s.

jer o njima nije ništa Objavio. Kaže Uzvišeni: "Ili oni možda imaju drugove, koji su im propisali vjeru kakvu Allah ne dozvoljava" POG. Sura 21

3. ONAJ koji priziva znanje o nevidljivim mimo Allaha.

"Reci – ne zna niko na nebesima i na zemlji nevidljivo sem Allaha" Neml 65

Onaj koga ljudi obožavaju mimo Allaha, a da je taj istovremeno zadovoljan time. Kaže Uzvišeni:

"A ko od njih kaže – Ja sam božanstvo mimo Njega – toga ćemo mi kazniti paklom. Tako Mi kažnjavamo nevjernike" POG Enbija 29

Na muslimanu je da sve ove vrste porekne i bori se protiv njih, kako bi zaista bio pravi vjernik. Kaže Uzvišeni:

"Ko porekne šejtana-taguta, a vjeruje Allahu, prihvatio je najveću vezu, njoj nema kidanja, Allah sve čuje i sve zna" POG 2/256

NAJVEĆE LICEMJERSTVO – nifak

Ovo licemjerstvo jeste prikazivanje pred ljudima očitavajući jezikom šehadez, a srcem to poricati. Ova se vrsta nifaka deli na:

1. – ugoniti u laž Muhammeda a.s.
2. – mržnja prema Poslaniku a.s.
3. – radost i pri najmanjem porazu muslimana

A munafiku će kazna na ahiretu biti veća od kazne kafira. I, munafik je opasniji po muslimanima od kafira. Kaže Uzvišeni:

"Zaista su licemeri u najdonjim dubinama vatre" POG. Nisa 145

Zbog zla kojeg nose sa sobom, Allah dž.š. ih je opisao sa trinaest ajeta, dok je kafire opisao samo sa dva ajeta, na početku poglavlja -BEKARE-.

A danas smo svijedoci opasnosti koja se zove /SUFIZAM/, a pripadnici ove sekte poste i obavljaju namaz, ali i pored toga oni unose smutnju u Islamski tevhid. Pa halale one što nije halal. Dozvoljavaju da se ljudi pored Allaha mole i drugima, a to je širk u svojoj otvorenoj fizionomiji. I oni vjeruju da je Allah dž.š. svuda oko nas, i time poriču Uzvišenost Allaha nad Njegovim stvorenjima. Kaže Uzvišeni:

"Premilostivi, nad Aršom se Uzdiže" POG. Taha 5

A iz Kur'ana znamo da je Arš iznad sedam nebesa.

NAJMANJE LICEMJERSTVO – nifak

Ovaj se nifak prezentira u postupcima i djelima nekih muslimana opisanih rječima Muhammeda a.s.:

"Tri su svojstva munafika:

- kad govori laže
- kad obeća ne ispuni
- kad mu se što proveri, izneveri" PR. Buhari-Muslim

Ovim nifakom čovjek ne postaje kafir, ali postaje veliki griješnik.

IMAN I NJEGOVI OGRANCI

Kaže Poslanik a.s.:

"Iman (vjerovanje) je šestdeset i nekoliko ogranaka. Pa je najbolji (ogranak) riječ -nema božanstva osim

Allaha-, a najniži (ogranak) je otkloniti smetnju s puta" PR. Muslim

Inače, ovi se ogranci sastoje od vjerovanja srcem, očitavanje jezikom, i postupci tjelom.

1. Vjerovanje srcem, znači namjera iskrena samo za Allaha.

Najznačajnija kategorija ovih vjerovanja jeste tevhid s kojim musliman očitava da niko nije kao Allah, i da On sve vidi i čuje, vjerovanje u meleke, u obljavljivanje knjige, u poslanike, u Allahovo određivanje, u zadnji dan, vjerovanje u pitanje koje će se muslimanu postaviti u grobu, vjerovanje u kaznu groblja, vjerovanje u ponovno proživljenje, vjerovanje da ćemo polagati račun za svoja djela, i to na sudnjem danu, vjerovanje u džennet i džehennem, ljubav prema Poslaniku a.s., iskrenost i udaljivanje od licemjerstva, zahvalnost i ljubav prema Allahu, strpljivost i zadovoljstvo Allahovim određenjem. Biti skroman i samilostan. Starijeg poštovati, a mlađeg ne poniziti. Bežati od oholosti, zavidljivosti, mržnje i nervoze prema muslimanima.

2. Očitavanje jezikom sadrži:

– svjedočiti da nema božanstva osim Allaha, i da je Muhamed a.s.Njegov rob i poslanik, čitanje Kur'ana, spominjanje Allaha, i dova Njemu Jedinom, tražiti od Njega oprost, Njega Jedinog slaviti, i čuvati jezik od praznih i ružnih govora.

3. Postupci tjelom:

– nahraniti gladnog, počastiti gosta, postiti ramazan, obaviti hadž, Allahu nafilu klanjati, preseljenje iz neislamskog u Islamski predeo, ispunjavanje obaveza prema porodici, održavanje dobrih odnosa, ispunjavanje obaveza prema braćama po vjeri, pokoravanje Islamskom vladaru koji sudi Kur'anom i sunnetom, i milost prema robu, biti pravedan, ne odvajati se od Islamske društvene zajednice koja sudi Kur'anom i sunnetom, nastojiti popraviti pokvarene međuljudske odnose, u to

ulazi borba protiv munafika i njima sličnih ličnosti, zalagati se za dobročinstvo i bogobojaznost, naređivanje dobra i sprječavanje od zla, ispunjavanje Allahovih odredbi, borba na Allahovom putu sve u cilju širenja Islama, otkloniti s ljudi ono što im šteti, nazivati selam onome koga znaš i ne znaš, otkloniti s puta ono što ljudima smeta.

Ovaj nam komentar gorenavedenog hadisa ukazuje na to da je riječ – nema božanstva osim Allaha – najveći stepen imana. A na onima je koji pozivaju u Islam početi s tevhidom, jer je on temelj Islama.

A tevhid je taj koji je arape i nearape ujedinio u Islamu. I oni su tevhidom uspostavili Islamsku državu kojom su svetom zavladali, pa su im drugi bili potčinjeni. Udaljavanjem od tevhida muslimani su danas ono što jesu, šaka bespomoćnih jadnika s kojima se hrišćanski i jevrejski narod poigrava kako god želi. A Uzvišeni nam Allah neće promjeniti stanje ako mi sami sebe ne promjenimo, jer pobeda s neba ne pada, pobeda traži iskreni veliki trud.

KAKO VOLITI ALLAHA I NJEGOVOG POSLANIKA a.s.

Kaže Uzvišeni:

"Reci – ako vi volite Allaha pa mene sledite, Allah će vas voleti, i grijehe vam oprostiti. Zaista On oprašta i milostiv je" POG. 3/31

Kaže Poslanik a.s.:

"Ne vjeruje niko od vas dok mu ja ne budem voljeniji od oca i djece i od svih ljudi skupa" PR. Buhari

Gore nam navedeni ajet ukazuje na to da se ljubav prema Allahu iskazuje na taj način što ćemo slijediti

Poslanika a.s. u njegovim postupcima, i bespogovorno se pokoravati njegovim naređenjima, i kloniti se onoga što nam je zabranio, a ta se ljubav prema njemu ne ispunjava riječima, već riječima i djelom.

A hadis nam objašnjava da se iman jednog muslimana ne upotpunjava sve dok ljubav prema Poslaniku a.s.ne predpostavi nad ljubavlju svoga oca i djece. A ova se ljubav prema Poslaniku a.s. posebno prikazuje kada mu se najbliži u nekom navratu ispreče u ispunjavanju Poslanikovog naređenja, ali pravi musliman u tome ne vidi prepreku i doslovno obavlja dužnost koju mu sunnet propisuje.

Danas, na veliku žalost, ako upitaš nekog muslimana dali voli Muhammeda a.s. odgovoriće zaklinjući se Allahom da ga svim srcem voli. Ali ako ga n.pr. upitaš, zašto briješ bradu koju je Muhammed a.s naredio pustiti a ne brijati, ili zašto se ne vladaš kao što se on vladao, zašto se svojim ponašanjem suprotstavljaš njegovim naređenjima? – (odgovoriće ti riječima) – "bogami moja ljubav prema njemu leži u mome srcu, a srce mi je hvala bogu dobro i čisto". Tada čemo mu mi odgovoriti: "ako ti je srce čisto, to će se vidjeti na tebi jer Muhammed a.s kaže: "U tjelu se nalazi komad mjesa, ako je on zdrav, cjelo je tjelo zdravo, a ako je bolestan, celo je tjelo bolesno, to je srce" PR. Buhari-Musim

Ljubav se prema Poslaniku a.s. ne prikazuje na svečanostima i mevludima koji sa sobom nose stvari koje nemaju osnova u Islamu.

Ljubav se prema njemu s.a.v.s. ne iskazuje nekakvim novotarijama koje razaraju din -vjeru- kod ljudi. Slijediti njegove postupke i izvršavati njegove naredbe držeći se njegovog sunneta, to je ispoljavanje ljubavi prema njemu s.a.v.s.

KUR'AN JE ŽIVIMA, NE MRTVIMA

Kaže Uzvišeni:

"Knjigu koju smo ti objavili blagoslovljena je, da razmišljaju o njenim ajetima i da se opamete razumni" POG. Sad 29

Prva su se islamska pokoljenja natjecala ko će više sprovoditi Kur'anske propise u praksi, a kloniti se onoga što je Kur'an zabranio. Pa su postali srećnici na dunjaluku i na ahiretu.

A onog momenta kada su muslimani ostavili rad s Kur'anom, i od njega učinili knjigu čiji se ajeti čitaju samo mrtvima, zadesilo ih je poniženje i raskomadanost njihovih redova. Pa su zaslužili da se njima obrati Kur'anskim ajetom:

"I rekao je Poslanik: O moj Gospodaru, zaista moj narod drži ovaj Kur'an odbačeno" POG. Furkan 30

Allah je dž.š. Kur'ano bjavio živima da bi oni njime radili na ovom svjetu, jer Kur'an nije za mrtve, jer su mrtvima njihovom smrću dela prekinuta, pa oni ne mogu čitati Kur'an da bi se njime okoristili. A mrtvi nemaju nikakvog sevapa od čitanja njima, ali zato imaju sevapa milostinje koju su za života udelili, ili ako su iza sebe ostavili dobru decu koja će im kod Allaha dž.š. doviti. Tako nas uči Poslanik a.s. Onaj mrtvac koji za života nije obavljao namaz, ne može se okoristiti čitanjem Kur'ana, jer u tom istom Kur'anu stoji naređenje o ovavljivanju namaza, a on ga nije obavljao, i samim tim se suprotstavio Kur'anu, pa kako mu sada posle smrti Kur'anom pomoći?

Nigde se ne prenosi da je Muhammed a.s. nekom mrtvacu čitao Kur'an a niti su njegovi ashabi to radili. Niti su čitali – JASIN – niti – FATIHU-, već je Poslanik a.s. govorio svojim ashabama kod sahranjivanja nekog od ljudi:

"Molite Allaha da oprosti vašem bratu, i molite za njega učvrščenje jer se on sada pita (meleki pitaju čovjeka u grobu o njegovoj vjeri, o njegovom Gospodaru, i o Muhammedu a.s.)" Ebu David

Muhammed a.s nas uči da kod ulaska u groblje kažemo:

"Neka je mir na vas stanovnici kuće vjernika, a mi ćemo vam se ako Allah da pridružiti, molim Allaha vama i nama oprost" Ebu David

Kaže Uzvišeni u poglavlju JASIN:

"Da opomene (Kur'an) onog ko je živ, i obistini riječ nad nevjernicima". POG. Jasin &70

POVOD NEVOLJE MUSLIMANA I KAKO JE OTKLONITI

Kur'an spominje povod nevolje raznih naroda, istovremeno dajući nam uputstva kako da nam Allah otkloni nevolju u kojoj se danas nalazimo. Kaže Uzvišeni:

"To je zato jer Allah ne mjenja nikakve blagodeti koju je dao nekom narodu dok ne izmene svoju bitnost". POG. Enfal 53

"Koja god vas nesreća pogodi, to je zbog toga što su vaše ruke zaradile, a (Allah) mnogo prašta". POG. Sura 30

"Pojavila se smutnja na kopnu i moru zbog onoga što su stekle ljudske ruke, da im da (Allah) da iskuse dio

onoga što su oni uradili ne bi li se povratili". POG. Rum 41

"I Allah navodi kao primjer grad u kojem je bila sigurnost i mir, kojemu je obilno dolazila hrana iz svih krajeva, pa su zatim zanijekali Allahove blagodati. I Allah im je dao da iskuse odjeću gladi i straha zbog onoga što su radili" POG. Nahl 112

Navedeni nam ajeti daju do znanja da je Allah dž.š. Mudar Pravedan. I da On ne spušta nevolju na neki narod osim ako to taj narod i zasluži t.j. ako se ne pridržava Allahovih propisa.

A nevolje zadese posebno one koji su se udaljili od tevhida, i time dali široko otvoreni prostor, nakon čega je Islamski deo zemlje pogođen raznim nevoljama i teškočama s kojima se teško nosi. A ove se nevolje ne mogu otkloniti osim povratkom u tevhid, i povratkom Islamskom zakonodavstvu u društvu i porodici.

Uzvišeni Allah spominje u Kur'anu stanje nevjernika kad ih zadese nevolje i neprilike, oni se obraćaju Njemu Jedinom, sve dok ih On ne izvuče iz nevolje. Pa nakon toga oni zaboravljaju Allahovu blagodat nad njima, pa opet poriču jedinstvo Uzvišenog koji kaže:

"Kad se oni ukrcaju u lađu mole Allaha, iskreno mu pokazujući odanost. Pa kad ih spasi na kopno, opet Mu oni pripisuju druga" 29/65

Prvi su muslimani kod bitke na Uhudu potučeni, jer se nisu pridržavali naređenja Poslanika a.s. već ih je ponela žudnja za ratnim plenom. Nakon poraza ostali su zaduženi, pa im se Kur'an obraća:

"Reci – to je od vas samih" POG. Ali Imran 165

USLOVI ISPUNJENJA POBEDE

Čitajući o životu Allahovog Poslanika a.s. možemo opaziti tri stadijuma Islamskog da'veta:

1. Period poziva u tevhid

– Ostao je Poslanik a.s. u Meki trinaest godina pozivajući svoj narod u tevhid, da obožavaju Jedinog Boga Allaha, i objavio je rat širku i onima koji su ga podržavali, pa kad se tevhid učvrstio u srca vjernika, nisu se više bojali ničega osim Uzvišenog Gospodara Allaha.

2. Period bratstva

– Odselio se Poslanik a.s. iz Meke u Medinu da bi tamo osnovao Islamsko društvo čiji će osnov biti ljubav među ljudima.

I prvo s čim je počeo jeste izgradnja džamije u kojoj su se muslimani pet puta na dan susretali da bi zajednički obavili namaz koji je istovremeno predstavljao oslonac za organizaciju njihovog društvenog života. I Poslanik je a.s. zbratimio stanovnike Medine i Meke koji su rodno ognjište napustili radi slobodnog ispovjedanja vjere, pa su ih stanovnici Medine širokogrudo dočekali i svaku su im potrebu ispunjavali, pa postali braća u Islamu jer je Allah dž.š. odstranio mržnju i zavist iz njihovih grudi.

Kaže Poslanik a.s.:

"Ne vjeruje niko od vas DOK SVOME BRATU NE POŽELI ONO ŠTO ŽELI SAMOM SEBI". Buhari

3. Spremnost

– Obavezao je Kur'an muslimane na spremnost protiv neprijatelja, pa kaže:

"I pripremite ono što god možete od snage", POG. Enfal 60

A Poslanik a.s. kaže da je snaga u bacanju, a to je bacanje današnje rukovanje nožem, puškom, tenkom, avionom. I dužnost je muslimana da zna rukovati oružjem, a kamo sreće da su nas očevi umjesto nogometa po ulicama učili baratanju oružjem.

Ako se budemo povratili tevhidu, i ako budemo braća u Islamu voleći jedan drugog bez ikakvog interesa, i ako protiv neprijatelja pripremimo šta god možemo, i u borbu krenemo iskreno priželjkujući Allahovo zadovoljstvo, onda ćemo biti pobjednici. Kaže Uzvišeni:

"O vjernici, ako vi pomognete Allaha, i On će Vas pomoći i vaša stopala učvrstiti". POG. Muhammed 7

BRATE, pa hoćeš li se povratiti tevhidu?

A NAŠA JE OBAVEZA POMOĆI VJERNIKE

Ovaj nam ajet jasno govori da se Uzvišeni Allah obavezao vjernicima da će ih pomoći protiv neprijatelja. A to je obavjeza čije je ispunjenje neminovno. Allah je Pomagao Poslanika a.s. tada kad su muslimani bili najslabiji, ali su u bitkama bili pobjednici. Pa se voljom Allaha Islam proširi, a nagrada je iskrenim vjernicima bila pomoć Allahova, kad je njihovo stanje bilo bezizlazno, a bitka na Bedru nam to jasno odslikava kada je mušrika bilo hiljadu, a muslimana svega tri stotine. Kaže Uzvišeni:

"Kade ste tražili pomoć od svoga Gospodara, pa vam se odazvao – ja ću vam pomoći s hiljadu meleka koji će biti jedan za drugim". Enfal 9

Pa im je Allah pomagao i dovu im uslišio, melekima ih pomagao, i glave su kafirske padale od njihovih ruku, kaže Uzvišeni:

"Pa udarajte iznad vratova i udarajte ih po svim prstima". Enfal 12

"Allah vas je pomagao na Bedru, a bilo vas je malo, i bojte se Allaha, ne bi mu bili zahvalni". Ali Imran 123

A svjedoci smo da danas muslimani vode bitke protiv kafira, ali pobjede nema, što je razlog tome? Da li Allah ne ispunjava obavjezu prema vjernicima? Ne, nikako; već mi pitamo gdje su ti vjernici sa svojstvima spomenutim u gorenavedenom ajetu? Da li su oni koji sebe nazivaju mudžahedinima upotpunili iman i tevhid, s kojima je Muhammed a.s. počeo prije bitke protiv kafira?

Da li su se oni fizički i materijalno pripremili protiv neprijatelja? Da li su shvatili da im osim Allaha drugi ne može pomoći, a On im je dovoljan. Kaže Uzvišeni:

"A zar Allah nije dovoljan svome robu?" Zumer 36

I najzad da li su oni svi zajedno sakupljeni na ljubavi i slozi među njima držeći se riječi Njihovog Gospodara:

"Nemojte se prepirati, pa da oslabite, i da vam ode snaga". Enfal 46

"Čvrsto se užeta Allahovog skupa držite, i ne razjedinjujte se". Ali Imran 103

"ALLAH OBEĆAVA DA ĆE ONE MEĐU VAMA KOJI BUDU VJEROVALI I DOBRA DIJELA ČINILI SIGURNO NAMJESNICIMA NA ZEMLJI POSTAVITI, KAO ŠTO JE POSTAVIO NAMJESNI-

CIMA ONE PRIJE NJIH, I DA ĆE IM ZACIJELO VJERU NJIHOVU UČVRSTITI, ONU KOJU IM ON ŽELI, I DA ĆE IM SIGURNO STRAH BEZBJEDNOŠĆU ZAMJENITI; ONI ĆE SAMO MENI ROBOVATI, I NEĆE DRUGE MENI RAVNIM SMATRATI. A ONI KOJI I POSLIJE TOGA BUDU NEZAHVALNI - ONI SU PRAVI NEVJERNICI". POG. Nur 55

Preveo: 12. 2. 1993 god.

Husejn Idris Ademi Amman – Jordan

KUVAJT

جمعية احياء التراث الإسلامي

ORGANIZACIJA PREPORODA
ISLAMSKE MISLI KUVAJT
ODBOR ZA EVROPU I AMERIKU